

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluijsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2015. július

Fotó: Koós Z.

A Boldogházi Hírek születése

1999-ben sokszor összeültünk a barátainkkal, és egy-egy pohár bor mellett elemeztük azt a nagybetűs ÉLET-et, amire szüleink és tanáraink bizony sokszor felhívták a figyelmünket. Abban az időben is többféle kezdeményezés volt településünkön az életminőség javítására. Mi is sokat gondolkoztunk a lakosságot és kiemelten az ifjúságot szolgáló lehetőségeken. Ezek egyikeként határoztuk el, hogy megpróbálunk egy települési újságot elindítani. Az internet elterjedése előtt voltunk, és nagyon fontosnak tartottuk, hogy hitelesen minél több információ juthasson el az itt élőkhez, az itt élőkről. Pár ilyen beszélgetés után már ott ültünk a hivatalban Matók István polgármesterrel és Turóczy Istvánné jegyzőnővel, hisz tervünket mindenképpen az önkormányzattal együttműködve akartuk megvalósítani. Az lap hivatalos elindulásának nem lett akadálya, hiszen célunkat mindenki támogatta, így fél évvel később az önkormányzat kiadásában megjelent az első szám. A szerkesztéshez segítséget kértünk a település intézményeitől és civil szervezetektől, akik azóta is folyamatosan végzik ezt az önzetlen tevékenységet. Köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik az elmúlt 15 évben a Boldogházi Hírek megszületésében és

gondozásában részt vettek. Külön szeretnék köszönetet mondani Turóczy Istvánné jegyzőnőnek és Konkoly Béláné tanárnőnek főszerkesztői tevékenységükért. Köszönettel tartozom annak a két barátomnak is, akik legalább annyira akartak Jászboldogháza fejlődéséért tenni, mint én: Kövér Szilviának és Jernei Zoltánnak. Ha visszatekintek az elmúlt 15 évre, örülök, mert a lap tartalmában és formájában is túlteljesítette azt, amire anno vágytunk. A kiadással kapcsolatban már az elején lefektettünk írott és íratlan alapszabályokat, amiket mindig szem előtt tartottunk: A szerkesztési lehetőség nyitott, ha valaki szeretne, részt vehet benne. Az eladási ár minimális legyen, lehetőleg a költségekkel egyenlő. Próbáltunk mindig politika mentesek maradni. A szerkesztési feladatokat mindenki térítés nélkül végzi. Bár hivatalosan az önkormányzat lapjáról van szó, a szerkesztési feladatokban nagyon sokan részt vesznek. Én úgy gondolom, az újság mára a mindennapok részévé vált, nagyon sokan természetesnek veszik, hogy van, de fontos megjegyezni, hogy ez is csak úgy tud működni, mint a civil szervezetek, nagyon sok önzetlen munkával.

Szűcs Lajos
polgármester

*"Az igazságot keresni, a szépséget szeretni, a jót akarni és a legjobbat tenni
- ez az, amire hivatott az ember."*

Felix Mendelssohn

15 évvel ezelőtt, 2000 júliusában jelent meg a Boldogházi Hírek első száma. Ahogyan Polgármester Úr köszöntőjében írta, a fiatalok kezdeményezésére - és mi örömmel kapcsolódtunk be a szerkesztésbe, hiszen igazi alkotó tevékenységnek éreztük, hogy képet adjunk a boldogháziaknak és minden érdeklődő olvasónak Jászboldogházáról, a Jászboldogházán történekről.

Úgy véltük, ezzel értéket teremtünk, és mindez részévé lesz községünk történelmének.

Az évek során több rovatunkat megtartottuk, ötletekkel gazdagítottuk, és a változásoknak megfelelően újakkal bővítettük. Kerestünk és találtunk új témákat, új sorozatokat alkottunk, községünk lakóiról írtunk.

Számunkra, szerkesztők számára elsődleges szempont volt hiteles képet adni, érdekes olvasnivalóval szolgálni, igényes, szép kivitelben.

Ebben támogatókra találtunk községünk vezetőiben, a civil szervezetekben és az olvasókban - a külsős szerkesztőkben -is, és mindezért köszönettel tartozunk.

És természetesen köszönettel tartozunk mindazoknak, akik az elmúlt 15 évben hosszabb-rövidebb ideig velünk együtt részt vettek a szerkesztői munkában.

Az érdeklődők, az előfizetők és az internetes olvasók száma évről évre emelkedett, és mindig jóleső érzés volt dicserő, kedves szavakat hallani a Boldogházi Hírekről, mindezek biztatást jelentettek munkánkhoz.

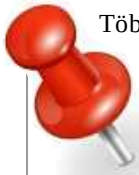
15 év egy helyi lap életében jelentős évforduló, a mi közösségünk számára egy kis jubileum.

Nekünk, szerkesztőknek az elkészült lapok az alkotás öröme jelentették és jelentik ma is, amelyekhez meg kell találni az értékeket. Örömeinkre szolgált, hogy sok apró kincset összegyűjthettünk, értékke formálhattuk, és továbbadhattuk az olvasóknak.

Szeretnénk a kincskeresést a jövőben is folytatni, lapunk jellegét megtartani, és az eddigi szerkesztési elveket követve Olvasóinknak sok érdekességet nyújtani.

Konkoly Béláné

Gratulálunk a 15 éves újságnak!

Több mint tíz éve rendszeres olvasója vagyok az újságnak. Nagyon tartalmas, igényesen megszerkesztett kiadvány. Ha ismerősök, barátok jönnek hozzánk, és gyakran szóba kerül kis falum, előveszem az újságot, - véletlenül mindig van kéznél - és megmutatom. Sokat elárul a faluról. A dicséretet én hallgatom, és most örömmel tolmácsolhatom. Hasonló célú helyi újságok versenyében biztosan előkelő helyet foglalna el. Tájékozódhatunk az otthoni eseményekről, a jelenről és a múlttól. Megismerhetjük az „ős” lakos és betelepült, az innen származott emberek életét, gondolatait, sikereit. Az elszármazottak közül többen megrendelték, rokonok közvetítésével megveszik, illetve ma már internetről egyre többen olvassák. A legnagyobb elismeréssel és köszönettel szól róla mindenki. Nagyon szépek a riportok, a civil szervezetek beszámolóí, és köszönjük, hogy mi is ott lehetünk. 15 év, évi 6 kiadás, alkalmanként több mint 30 oldal. Ezek csak számok, és nem ez a lényeg! A lényeg a tartalom, a befektetett energia! Tervezés, gyűjtés, rendezés, szerkesztés, határidő! Mennyi munka, mennyi izgalom, várakozás, hogy milyen lesz, fog-e tetszeni? Érdemes-e csinálni? Igen, érdemes! Igen, hasznos! Igen, fontos! Igen, sokan várják, sokaknak szerez örömet! Nagyon köszönjük, hogy az önkormányzat támogatja a kiadást. Őszinte elismerés a szerkesztőknek! Mindenkinék, aki hozzájárul az újság ilyen színvonalú megjelenéséhez, kívánunk erőt és jó egészséget és további sikereket!

Hálás köszönettel a magam és az elszármazottak nevében is,

Veliczkyne Koncsik Ilona

15 évvel ezelőtt elkötelezett lokálpatrióták nemes szándékából, a szülőföld iránti szeretet, tisztelet szép példájaként született meg a Boldogházi Hírek című közéleti és honismereti lap, amely azóta is kitartóan tudósítja olvasóit a jelenkor eseményeiről és a múlt történéseiről. A jól szerkesztett lap legfőbb erénye, hogy rendkívül gazdag és változatos híryanaga révén minden korosztálynak kínál olvasnivalót. Különösen emberközeliek a község lakóival készített interjúk, az egyház, az iskola, valamint a civil közösségek működését bemutató hírek. Rendkívül figyelemre méltóak a lap múltidéző írásai, amelyek nem csupán nosztalgikus emlékek, hanem magyarázatot is adnak sokféle kimondott és kimondatlan kérdésre, s példát adnak nekünk kitartásból, emberségből és becsületből. Az évforduló alkalmából Isten éltesse a lap munkatársait, kiadóját, s kívánom, még számos esztendőig munkálkodjanak eredményesen értéket teremtő, szép feladatukban.

*Hortiné dr. Bathó Edit,
a Jász Múzeum igazgatója*

Gratulálunk...

Mindig nagy örömmel veszem kezembe a Boldogházi Hírek újságot. Nagyon szeretem, mert belőle értesülök a falu életéről, mindennapjairól.

Szeretem olvasni a híreket, emberi sorsokat, az ovisok, iskolások beszámolóit, büszke vagyok rájuk, ha jó eredményeket érnek el. Szeretem a jászkapitány rovatát és a jó recepttölteket.

Köszönet a szerkesztőknek, tervezőknek, akik megírják, összeállítják és kiadják a lapot.

Kívánok mindannyiójuknak erőt, egészséget, hogy a szép tartalmas újságot továbbra is olvashassam.

*Gaál Ferencné
egy hűséges olvasó*

Szinte el sem hiszem, hogy már tizenöt éve annak, hogy megjelent a Boldogházi Hírek első száma.

Nagy örömmel fogadtam, és gondosan átolvastam minden lapját, szinte minden betűjét. Első perctől előfizetője vagyok, és kincsként őrzöm az eddig megjelent valamennyi lapszámot.

Nagyon igényes, egyre több oldallal és több témát fellelő cikkel jelenik meg a kiadvány. A gondos szerkesztés, az elkészített riportok mind-mind egyre magasabbra emelik az újság színvonalát. Remélem, hogy még nagyon sokáig megjelenik és tudósít a községben történekről, a civil szervezetek tevékenységéről és az aktuális hírekről. Gratulálok az újság szerkesztőinek, és további munkájukhoz sok sikert, jó egészséget kívánok a nyugdíjas egyesület nevében:

Orczi Imréné egyesületi titkár

Alapítása óta rendszeres olvasója, előfizetője és ritkán külsős segítője is vagyok a lapnak. Nagyon szeretem, mindent elolvasok, hisz gazdag képanyaggal hitelesen informál a helyi történekről, ráirányítja a figyelmet az éppen aktuális dolgokra is. A Múltidéző cikkei is nagyon érdekesek számomra, mert rajta keresztül jobban megismerhetünk egy-egy személyt, életét, a hagyományok ápolása, népszokásaink megismerésében is segítséget adnak, ezáltal erősítik a lakóhely, a szülőfalu iránti kötődést, szeretetet is.

Fontosnak tartom az újság további megjelenését, hisz a benne foglalt tartalom rövidesen a helytörténeti emlékeink részét fogják képezni.

Minden lapszámot becses kincsként őrzök.

Kispálné Baranyi Aranka

Ismerve a Jászság egyes településeinek helyi újságjait, méltán elmondhatjuk, a Boldogházi Hírek a legszínvonalasabb lapjai közé tartozik, de talán akkor sem túlzok, ha azt mondom, a legszínvonalasabb. A szerkesztőség nagy gondot fordít a tartalomra és a külalakra egyaránt, így az utókor számára fontos forrástörténeti kiadvány is lehet.

Állandó rovataiból – önkormányzati hírek, hitélet, civil szervezetek, óvodai, iskolai hírek, képes hírek – nyomon követhető a község élete. Nagyon tartalmas és sokrétű a Hírek rovat. Élvezettel olvasom Nagy Albert jászkapitány beszámolóit, a fiatalokkal való beszélgetéseket, a Boldogházán itthon - című írásokat. Igen sokat tesz a lap a jász történelem megismerése, a jász hagyományok ápolása és a jász identitás megőrzése érdekében.

Rendszeres tájékoztatást kapunk a két lapszám közötti időszak eseményeiről és a várható rendezvényekről. Jászboldogháza mezőgazdasági község, ezért nagyon fontosnak és hasznosnak tartom a falugazdász rendszeresen megjelenő írásait. Kevés lap van a Jászságban, amely a demográfiai változásokkal is foglalkozik. Ez a lap közli az adott időszak születési, házassági és halálozási adatait. Egy kis településen a gyermekszületés és a házasságkötés mindannyiunk öröme, a haláleset pedig mindannyiunk fájdalma. A lap ezt jól érzékelteti.

További jó munkát, és hasonló sikereket kívánok a Boldogházi Hírek szerkesztőségének.

*Besenyi Vendel
helytörténeti kutató*

Tisztelettel gratulálunk a Boldogházi Hírek Szerkesztőségének az újság 15 éves évfordulójának alkalmából. A 2011. márciusi Boldogházi Hírek, Lapunkról írták... c. írásból idézve:

A Boldogházi Hírek igen precízen megszerkesztett megformált, tartalmas lap, melynek színvonalát emeli az esztétikus külső, és a témákhoz kiválasztott illusztrációs anyag. Mindenki talál kedvére valót benne, sőt sok embertől azt hallok, hogy ő az „első betűtől az utolsóig” elolvassa.”. Minden alkalommal figyelemfelkeltő, közvetlen, újat mondó, érdekes témákat közöl, hasznos információkkal látja el az olvasót. Szinte mindenről van benne szó, a lakosságról szól, a község életéről.”- ez az idézet a mai napig igaz.

A Boldogházi Hírek lehetőséget ad az egyesületeknek a lakossággal való kapcsolattartásra, az információáramlás egyik legfőbb lehetősége községünkben.

Erőt, kitartást kívánunk a szerkesztőknek, nagyon jó, amit csinálnak, és ahogyan csinálják. Kívánjuk, hogy még nagyon sokáig szerkesszék ezt a színvonalas, szép újságot mindannyiunk örömére.

*Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület*

A Boldogházi Hírek olvasói talán bele sem gondolnak, de ez a néhány oldalas újság, amit most épp kezükben tartanak, az idő múlásával egyre értékesebb lesz. No, nem anyagi értelemben, sokkal inkább a történészek szemében, akik ötven, vagy száz év múlva a levéltárban kutakodva próbálják majd meg feltárni a múlt titkait, s benne Jászboldogháza történetét is. A polgármesteri hivatal közigazgatási iratai ugyan sok mindent megőriznek, s a helytörténet iránt érdeklődők biztosan hasznos információkhoz jutnak azok olvasgatásával is, de a jegyzőkönyvek és határozatok száraz tényei mögött a hétköznapi történetét, az itt élők emberségét, személyiségét, vágyait és mindennapjait egy olyan igényesen szerkesztett, sokszínű helyi lap, mint a Boldogházi Hírek, inkább képes megragadni. Lapjain riportok idézik fel az idősebbek emlékeit, míg a fiatalabbak élménybeszámolóiból feltárul a település pezsgő kulturális és sportélete, kis közösségeinek sikerei, a helyi hitélet eseményei, az ünnepi szokások világa és megannyi történet, melyek kinyomtatva és a megyei levéltárban megőrizve fennmaradnak az örökkévalóságnak. E történetek és emberi sorsok így Boldogháza történelmének részévé válhatnak. A történelem ugyanis nem csak a királyok és hadvezérek, politikusok, ideológiák és rendszerváltások története, hanem azon közösségek története is, melyek a történelem viharaiiban szülőföldjükben megkapaszkodva, tisztességes, becsületes munkával gondoskodnak önnön fennmaradásukról. És bár a történelmet a történészek írják, de az, hogy mi alapján írják, s az, hogy mennyire lesz a megrajzolt kép élénk, részletgazdag és hiteles, leginkább azon múlik, hogy mi marad meg írásban az utókor számára. Tehát minden közösség maga is tehet azért, hogy saját történelmét formálja. Nem csak azzal, hogy a maga módján éli életét, hanem azzal is, hogy eldönti, mit tart méltónak arra, hogy kinyomtassa írásban, s mi az, amit lassú feledésre ítélt. Kíváncsi, hogy a Boldogházi Hírek hasábjain még sokáig örökössé meg az itt élők történeteit!

*Csőnge Attila
megyei levéltár igazgató, Szolnok*

Több mint 10 éve rendszeres olvasója vagyok a „Boldogházi Hírek” újságnak, és nagyon örülök, hogy 15 éve ilyen sikeres községünkben. Számos közérdekű és egyéb hasznos információt megtudhatunk belőle, amely érinti a helyi lakosokat! Gratulálok mindenkinek, aki az elmúlt 15 évben részt vett az újság „működésében”! További kitartást és jó munkát kívánok hozzá Mindenkinek!

*Vámosi Norbert
önkormányzati képviselő*

Matók István polgármester a következő szavakkal ajánlotta az olvasók figyelmébe az újságot 15 évvel ezelőtt: „A szerkesztőség szándéka szerint helyt ad önkormányzati, hitéleti, iskolai, egyesületi, gazdasági, sport, kulturális és a családi eseményeiről szóló tájékoztatásnak, és természetesen az olvasói véleményeknek, reklámnak és rövid híreknek...”

A Boldogházi Hírek tizenöt éve rendszeresen beszámol az önkormányzat tevékenységéről, közli az óvodai, az iskolai, a civilszervezeti, a gazdasági, az egyházközségi, az anyakönyvi híreket. Megemlékezik az ünnepekről. Állandó rovatai vannak, mint a *Múltidőző*, *Régen volt - hogy is volt*, *Kitekin-tés a Jászagra*, Nagy Albert emeritus jászkapitány beszámolói, *Rólunk írták*. Tudósítás olvasható a község történelméről, a redemptióról, a régészeti ásatásról, a tanyai életéről, az

emléktáblák avatásáról, régi mesterségekről – pl. a ciroksep-rű készítéséről – a labdarúgásról, karatéről, a Jász Múzeum kiállításairól. Beszámol az új mentőálmás alapkővének letételéről, a Jász Világtalálkozókról. Felhívja az olvasók figyelmét a Jászságról, a jászokról megjelenő új könyvekre.

Úgy érzem, hogy az elmúlt 15 év bebizonyította, hogy az újság mind színvonalában, mind kivitelezésében az induláskor kitűzött célokat elérte. A jászsági sajtótörténetben előkelő helyet foglal el.

A „Boldogházi Hírek” minden szerzőjének, szerkesztőjének, fotósának, munkatársának további sok sikert kívánok. A településen élő és az elszármazott olvasókat továbbra is biztatom, hogy tájékozódjanak a község, a Jászság életéről az újságból.

Gulyás Erzsébet
könyvtáros, egy berényi olvasó

TÁJÉKOZTATÁS

◆ Beköszöntött a nyár, amely nemcsak örömeket, szórakozást nyújt, hanem az ingatlan tulajdonosok részére kötelezettségekkel is jár.

A hatályos jogi szabályozás szerint az ingatlan tulajdonosai, illetve kezelői az **adott év június 30. napjáig kötelesek** a parlagfű virágbimbó kialakulását megakadályozni, és ezt az állapotot a vegetáció végéig (gyakorlatilag az első fagyokig) folyamatosan fenntartani.

A parlagfű elleni védekezési kötelezettség betartására irányuló ellenőrzések július 01-től megkezdődnek. A mulasztó **INGATLANTULAJDONOSOK NEM KAPNAK FELSZÓLÍTÁST**, hanem a hatóságok kötelesek a parlagfűves terület észlelését követően azonnal hatósági eljárást indítani. Ez annyit jelent, hogy a mulasztó kockázatára és költségére rögtön közérdekű védekezésre kerül sor, és ezen felül a mulasztót a hatóság növényvédelmi bírsággal sújtja, melynek mértéke 15.000-5.000.000.-Ft között terjed, a terület nagyságától és a parlagfűvel való szennyezettségétől függően.

A parlagfűvel való fertőzöttségtől függetlenül az ingatlanok tulajdonosainak gondozási kötelezettsége van a belterületi ingatlanokra vonatkozóan is.

A termőföld védelméről szóló törvény rendelkezései alapján a földhasználó köteles a termőföldnek nem minősülő ingatlanon a növényzet gondozását folyamatosan elvégezni, melyet a hatóság rendszeresen ellenőriz.

E kötelezettség minimálisan a gyomnövények rendszeres kaszálását jelenti a belterületi ingatlanokon, azaz a kertekben, udvarokban, valamint az ingatlanok előtti utcaszakaszokon is.

A termőföld védelméről szóló törvényben meghatározott kötelezettség teljesítését a Jászberényi Járási Földhivatal helyébe lépő Jászberényi Járási Hivatal Földhivatali Osztálya végzi, és a mulasztókkal szemben földvédelmi bírság kiszabására jogosult.

◆ Jászboldogháza külterületén érezhetően elszaporodtak a vörösrókák. Nemrégiben több bejelentés érkezett egy rókáról, amely a belterületen több lakost is megkárosított, a baromfiólak kifosztásával. Ez a róka befogásra került, egészségügyi vizsgálata jelenleg is folyamatban van.

Felhívom a figyelmet, hogy jellemzően azok a beteg egyedek húzódnak be vadászni a településre, amelyek a külterületen betegségük, gyengeségük miatt vadászni, önmagukat fenntartani képtelenek. Emiatt kérem, hogy ezeket az állatokat ne közelítsék meg, felbukkanásukat, kártételüket a jegyzőnél jelezzék be.

Tekintettel arra, hogy a rókák által az állatállományban okozott kárt senki sem téríti meg a károsult részére, kérem, hogy állataikat éjszakára megfelelően elzárva védelmezzék.

Jászboldogháza, 2015. június 22.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Nyári gyermekétkeztetés

Az önkormányzat idén két pályázatot nyújtott be a gyermekek nyári étkeztetésének megoldására. Mindkét pályázat sikeres volt, ezért településünkön 28 gyermek kap naponta meleg ebédet. Az egyik pályázaton rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők közül 13-an kapnak 43 napon keresztül az iskolakonyháról meleg ebédet. A másik pályázat a Gyermekétkeztetési Alapítvány „Raiffeisen Mindenki Ebéd” programjának nyertes pályázata, melynek keretén belül településünkön 15 gyermek kap minden hétfőre ebédet. Nagy örömmel szolgál, hogy két pályázattal is hozzá tudunk járulni a gyermekek nyári étkeztetéséhez, ezzel nagy terhet levéve a szülők válláról.

Kobela Margit
Gyerekjóléti szolgálat

Változó világ

Fel-feltörnek bennem az emlékek, amikor édesapám méltatlankodott „a mai fiatalok” elképesztő viselkedésén, amikor a '70-es években hangosan hallgattuk a csapnivaló zenét, „szia” köszöntéssel illettük egymást, vagy ha valami olyasmivel találkozott, ami nem illett abba az értékrendbe, amelyben nevelkedett, és amelyet jónak és igaznak tartott.

És ezek az emlékek akkor jönnek elő, amikor — legtöbbször akaratlanul — magam is „elfogadhatatlan” megnyilvánulásokkal találkozom a felnövő nemzedék viselkedésében. Szerintem a mi zenénk volt értékes, és a mai „tuc-tuc”, „rep” és a többiek ordító szegénységről és kreativitás hiányról tanúskodnak.

Hallom a híreket, hogy mennyire agresszívok lettek a fiatalok, és a tudományos felmérések eredményeit, hogy a számítógép használata, és különösen az agresszív játékok, melyek a gépek világában terjednek, milyen ártalmasak.

Vajon az a világ volt jó, amelyben én nevelkedtem, vagy a mai világ jó? Esetleg a régi idők, amelyekről édesapám mesélt, és az elmúlt nemzedék oly nagyra tart?

Tudomásul kell venni, hogy az események és a változások nagyon felgyorsultak. Most ne elemezzük, hogy ez jó vagy rossz. Ahogy gyarapodtak a lehetőségeink, hogy minél hamarabb elérjük céljainkat, úgy természetesen felgyorsult minden. És visszafordíthatatlan változások is bekövetkeztek. Legalábbis amíg lesz elektromos áram.

Gondoljunk csak a mobiltelefonra. Nem nehéz visszaemlékezni jó két évtizedet, amikor e csodaszerkezet nélkül is boldogultunk, a mai életet pedig nélküle nehéz elképzelni, és jogosan.

A ma induló nemzedéket „Y-generációnak” hívják*. Számukra természetes az internet és az elektromágneses hullámokkal elérhető csodák minden válfaja. A híreket felébredve reggel az ágyukban a mobiltelefonjukról olvassák, és az internet használatával messze tájékozottabbak és naprakészebbek, mint „őseik”, akik újságból vagy televízióból szerzik a mindennapi élethez szükséges ismereteiket. Igaz, hogy fizikailag kevesebb időt töltenek egymással, de 1000-1500 ismerősükkel is azonnal érintkezésbe kerülhetnek. (Ide akár mekkora számot lehetne írni.) Jó ez, vagy rossz?

Szerintem szempont kérdése. Emlékszem, hogy gyerekkoromban az egyik legfontosabb tulajdonság, amit egy növekvő férfitől elvártak, hogy erős legyen. A neveletésben nagy hangsúlyt fektettek erre. Mert amikor majd dolgozni kell, és meg kell fogni egy nagy darab fát, vagy önteni kell a vasat, oda erő kell. Ma ennek már nincs jelentősége. Minden munkát, ami igénybe veszi az ember erejét, gépek végeznek. Néhány sport kíván meg különösebb erőnlétet, vagy esetleges vetélkedések. Önkéntelenül eszembe jut, hogy milyen képességekkel kellett rendelkezni az őseimnek, aki közvetlenül a vadászból tartotta fenn magát, és még nem voltak lőfegyverei. Neki milyen fizikai képességekkel kellett rendelkeznie!

A mai világban ez már nem szükséges. Nem kell erősnek lenni. A mai világ, amit megteremtettünk magunknak, az eszközök bonyolultságában való eligazodást és a használatukban való ügyességet kívánja meg. Jó ez vagy rossz? Ugyanolyan kérdés, mint amit feltehetek

édesapám ítéletei és az én tapasztalataim között, amiket felnőve átéltem. Számomra az én generációm élt értékes életet. De ha erre az érték-különbségre gondolok, akkor nem ítélek jogosan az új, „élettől elfordult” nemzedék viselkedése láttán. Csupán elvárhatom, hogy elfogadják az én értékeimet, és meg kell tanulnom elfogadni, hogy az ő világuk, ha idegennek is tűnik, és érthetetlen számomra, ugyanolyan súlyos és értékes élet, mint az enyém.

Csergő Ervin plébános

*Az **Y generáció** egy új típusú nemzedék, melynek kialakulásában a technológia száguldó fejlődése játszott rendkívül fontos szerepet. Ha az 1900-as évek utáni időszakot felosztjuk, akkor ez a generáció a negyedik a sorban. Az ezt megelőző nemzedékeket a következőképpen jelöljük. Az 1920 és 1930 között születettek a **Veteránok**, az úgynevezett **Baby boom** korszak az 1946 és 1964 között született embereké, míg az **X generáció** az 1965 és 1980 között születettek tartoznak. Az **Y generáció** az 1980 és 1995 között született embereké, a **Z nemzedék** pedig 1996-tól napjainkig tart.

Az egri főegyházmegye egyházközségeinek képviselői dr. Ternyák Csaba érsek úr meghívására április 25-én Egerben találkoztak

Május 30-án dr. Dolhai Lajos megbármált 6 fiút és 9 lányt, akiket Kissné Kabács Anna hitoktató (a képen balra) előkészített ennek a szentségnek a felvételére

Bemutatkoznak az egyházi képviselők

Kispál Sándor képviselőt kérdezem, mit jelent számára a keresztény élet.

Vallásos keresztény katolikus családban születtem. A családomtól is ezt tanultam, és felnőtt fejjel is mindig az vallottam, hogy a legjobb hely a templom. Sokan vannak, akik évente 1-2 alkalommal jutnak el templomba. Nem ítélekem felettük, de számomra a vasárnap mindig az Úr napja volt, és igyekeztem azzal is megszentelni, hogy elmentem a templomba. Amikor mentősként dolgoztam, ez nem mindig sikerült, de lélekben akkor is szent nap volt számomra a vasárnap.

Kispál Sándor

És mit jelent az egyházi képviselői tisztség?

Nagyapám is egyházi képviselő volt. Édesapám 1975-től 1985-ig töltötte be ezt a tisztséget. Engem 25 éve, 1990-ben választottak ki erre a feladatra. Mint egyházi képviselő, azt üzenem a fiataloknak: az életben a legjobb hely, ahová mehetnek, az a templom. Sajnos, ma olyan időket élünk, amikor a vallásos élet nem eléggé fontos az embereknek. Most volt a bér-málkozás, a fiatalok megígérték, hogy jó katolikusok lesznek, és egy vagy kettő, ha jár vasárnap szentmisére közülük. Jó lenne, ha az emberek újra a vallás szerint jobb életet élnének.

Kövér István templomatyát kérdezem, mit jelent számára a keresztény élet.

Kövér István vagyok. Vallásos családban születtem. Nagymamám mesélte, hogy őseim még Rómába is elzarándokoltak gyalog, útközben szállókban meg pajtáiban kaptak szállást éjszakára. Életem minden szakaszában vallását gyakorló katolikus voltam. Akkor is jártunk templomba, amikor a rendszer ezt ellenezte, és az osztályzatot lerontották emiatt.

Kövér István

Nagyon szerettem a szentkúti meg a petőfiszállási zarándoklatokat, de Isten gyengéd és mindenre kiterjedő szeretetét egy mezőkövesdi látogatásom alkalmával éltem át. Ma is hiszem, hogy jó Istenben bízni, hogy ő a legapróbb részletekig figyelemmel kíséri életünket.

És mit jelent az egyházi képviselői tisztség?

1987-ben lettem egyházi képviselő. Akkoriban még nem volt választás, behívással kerültem a testületbe. Azóta folyamatosan tagja vagyok az egyháztanácsnak. Megtisztelő számomra, hogy templomgondnoknak, templomatyának választottak. Az egyházi életben is sok problémával találkozunk, nem tudunk mindent megoldani, de a lehetőségek szerint igyekszem mindent megtenni.

Május 31-én 6 fiú és 3 lány vette először magához az Oltáriszentséget

Június 21-én 14 új cserkész tett ígéretet illetve fogadalmat.

Nyugdíjasok tevékenységéről...

♦ Egyesületünk továbbra is igyekszik az időskorú lakosságot összefogni, tájékoztatni az aktuális, ezt a korosztályt érintő eseményekről. Felvilágosító előadást szerveztünk. Fogadtuk már a múlt ősszel is egy alkalommal és ez év tavaszán is a Jászberényi Járási Rendőrkapitányság munkatársát, aki hasznos tanácsokkal látta el tagjainkat. Ismertette a SZEM! Szomszédok Egymásért Mozgalom tényleges értelmét és hasznát. A tagjaink mindezt megértve, szinte valamennyien beléptek a mozgalomba. Az utóbbi alkalomra többen elhozták kerékpárjaikat, és a kapitányság munkatársai egyedi jelzést gravíroztak mindegyikbe, és egy-egy igazolvánnyal látták el a tulajdonosokat. Úgy gondoljuk, ez egy nagyon jó kezdeményezés. Reméljük, megkeseríti a kerékpártolvajok munkáját.

♦ A tavasz folyamán első rendezvényünk a majális volt. Tagjaink részére a kemencében kenyérlángost sütöttünk. Volt lehetőség nyársalásra is, és biztosítottunk mangalica zsíros kenyeret is. Ez alkalommal felköszöntöttük az édesanyákat. Tagjaink többsége nagymama is, így a szívhez szóló nagymama verset egyik tagunk unokája, Nagy Nórika mondta el. Egyesületünk nevében Joó Kovács Balázs egyesületi tag, községünk alpolgármestere köszöntötte az édesanyákat, nagymamákat.

♦ Június hónapban két alkalommal szerveztünk kirándulást. Először Cserkeszőlőre az Országos Nyugdíjas Találkozóra. A kétnapos találkozó első napján vettünk részt. 42 fő volt a kiránduláson. Volt lehetőség fürdésre, de élvezhettük az egész napos színvonalas műsorokat is. Poroszlóra 18-án mentünk. Ismét szép számmal jelentkeztek tagjaink. A hároméves, édesvízi akvárium igazán impozáns látvány volt valamennyiünknek. A kedves idegenvezető ismertette az akváriumban található és Magyarországon fellelhető édesvízi állatokat.

Az elhelyezés, az állatok részére kialakított akváriumok lenyűgöztek valamennyiünket. Végezetül a 24 méter magas kilátó teraszról megtekintettük a Tisza-tó környékét. Ezt már csak a közel egy órás hajókirándulás tudta csak felülmúlni, ahol a hajókázáson túl megismertették velünk az őshonos Tisza-tavi állatok fészkelőhelyeit, élelemszerzési szokásait. A hajókirándulást a Tavirózsa étteremben közösen elfogyasztott finom ebéd követte. Délután szabadprogram volt. Volt, aki a tájházat, volt aki a kalandparkot választotta. Estére elfáradva, de tele élményekkel tértünk haza.

♦ Egyesületünk tagjai a nyár további részében sem tétlenkednek. Június 30-án a tájház nagytakarítását végezzük. Július 11-én részt veszünk a III-as kerületek XI. kézi arató versenyén Jászapátin egy arató és egy főző csapattal. 18-án az Önkormányzattal közösen elmegyünk a Jászok Világtalálkozójára Jászsószentgyörgyre. 22-én látjuk vendégül a jánoshidai nyugdíjasokat strandpartin. Augusztus hónapban készülünk a hagyományos kenyérszentelési ünnepségre és a hó végi Elszármazottak Találkozójára.

Mindenkinek tartalmas, nyári kikapcsolódást kívánok!

*Orczi Imréné
egyesületi titkár*

Fotó: Kézér Imre

Hagyományok hétvégéje

2015. május 30.

Csodálatos reggelre ébredtünk május 30-án. Hosszú-hosszú hónapokon keresztül előkészületek után újra felvertük a Bartal tanya csendjét. Már a megnyitó előtt birtokba vették az óvodások, iskolások a színpadot. Csodálatos kis műsorukkal mosolyt és derűt csaltak a közönség arcára.

Az ünnepélyes megnyitóra számtalan kedves vendég érkezett, csak néhány nevet említenék a teljesség igénye nélkül.

Fazekas Sándor miniszter, dr Bene Ildikó, Pócs János országgyűlési képviselők, Zakariás Zoltán az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke, Simó Dezső Szentábrahám polgármestere.

A köszöntők elhangzása után átvette a színpadot a fellépők sora. Volt itt nóta, zene, tánc. Mindenki megtalálhatta a neki tetszőt, solymász és íjász bemutató is volt.

A pajta másik oldalán, a vásári forgatagot megidéző kirakodó vásár, és az egésznek keretet adó fogathajtó verseny, melyen idén 49 fogat vett részt. Esti órákig ünnepeltük a népi értékeket. Megcsodálhattuk a jász népviseletet, hímzéseket. Gyönyörködhettünk a bujáki és székelyföldi dalokban, táncokban, ruhákban.

Csomor Csilla színművésznő, aki a nap folyamán a háziasszony szerepét is betöltötte.

Mint minden esztendőben, ezt a napot is egy könnyedebb, modernebb, fesztiválosabb hangulatban zártuk. Az esti fellépők nagy sikerű koncertekkel szórakoztatták a közönséget.

A Jászföld Hagyományőrző Egyesület köszönetét fejezi ki

azoknak az embereknek, cégeknek, szervezeteknek, akik segítették munkánkat támogatással, adománnyal, társadalmi munkával. Nem tudjuk elégszer megköszönni minden egyes apró tettüket, ami ahhoz vezetett, hogy a Hagyományok hétvégéje program ennyire sikeres lett.

Köszönjük

Nagyné Matók Anikó

Jászkapitányok és a környékbeli települések polgármesterei vettek részt a rendezvényünkön. Természetesen más községek lakosai is szép számmal érkeztek hozzánk.

FALUSZÉPÍTŐ EGYESÜLET HÍREI

VÁROSKAPU DÍJAT KAPOTT JÁSZBOLDOGHÁZA ÁLLOMÁSA

„Szolnok-Hatvan vasútvonal legszebb kisállomása Jászboldogháza, melyet önkéntesek tartanak rendben.”

A Magyar Közlekedési Klub márciusban pályázatot hirdetett „A mi kis állomásunk” címmel, keresve Magyarországon legszebb kisállomásait, vasúti megállóit, melyeket évek óta önkéntesek tartanak rendben.

A jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület öt éve végzi önkéntes munkát a helyi vasútállomás területén. Hogy csak a legfontosabbakat említsük: kijavítottuk, átfestettük az állomás mögött lévő buszmegállót, a körforgalomban kialakított virágágyás is legtöbbször frissen kapálva várja az arra járókat. 2010-ben a helyi TSZ támogatásával felújítottuk, és egy taggal bővítettük a kerékpártárolót. 2012-ben a Magyar Közlekedési Klub felhívására örökbe fogadtuk a vasútállomást, ami újabb lehetőséget adott a környezet megszüpítésére. Bozótost irtottunk, virágosítottunk, ajtót, ablakot, kerítést festettünk, meszeltünk. Munkánkhoz a Magyar Közlekedési Klub anyagi támogatást is nyújtott. 2013-ban a Hatvan-Szolnok vasútvonal 140 éves évfordulójára készülve az évfordulós ünnepség megszervezésén kívül újabb látványos felújítást tudtunk megvalósítani. Egyesületünk gyöngykavicsot igényelt a vasúttól, amit a peronon terítettünk szét. Szintén a vasúttól igényelt új hulladékgyűjtők és az Önkormányzat által felajánlott négy új pad is ebben az időben került kihelyezésre, egyesületünk kezdeményezésére - az utasok kényelmét szolgálva. Tájékoztató tábla is készült erre az alkalomra, amely az egyik oldalán bemutatja Jászboldogháza történetét, fotókkal színesítve, a másik oldalán lévő térkép pedig segíti a településünkre érkezőt az eligazodásban, a tájékozódásban. A tábla körül szép parkos környezetet alakítottunk ki. Jelenleg is virágözön díszíti a vasútállomás ablakait és a peron virágtartóit, ami *Durucz Tibor* lelkes faluszépítő tagtársunk, és nem utolsósorban igazi vasútbarát felajánlása. Köszönjük, hogy nem csak felajánlotta, de gondozza is a növényeket.

A fentiek alapján úgy éreztük, megfelelünk a verseny követelményeinek, így hát jelentkeztünk.

Az országban öt kis állomás indult a versenyen. Jászboldogháza mellett Gádoros, Kapostűskevár, Porva-Csesznek és Lentisombathely nevezett.

A versenyző csapatok, egyesületek feladata volt: Írásos beszámolót kellett készíteni, az eddig (évek óta) végzett önkéntes munkáról, fotókkal dokumentálva azt. A leírtak és a tények alapján a zsűri azt értékelte, hogy mit adott a munkánk az utazóközségnek, mivel járult hozzá a településképhez és a lakosság jobb közérzetéhez. Izgatottan vártunk a szemlélésre. A szervezők a verseny kiírását a Facebookon is közzé tették, ahol lehetőség nyílt szavazásra. A közönségsválatnak is nagy jelentősége volt a verseny folyamán, bár a végső döntést egy több tagból álló zsűri hozta meg. Ennek eredményeként

Jászboldogháza Városkapu díjban részesült.

Somodi Mária, a Magyar Közlekedési Klub projectvezetője két mondatot kiemelt az írásos beszámolónkból, ami magyarázatot ad a megtisztelő Városkapu díj (kis településként városnak is beillő rendezettséggel, igényességgel bíró) megnevezéshez. Ezt írta: "A vasútállomás a település kapuja. Fontos, hogy aki naponta utazik, vagy csak kitekint a vonat ablakán, rendezett, hívogató állomásképet lásson" - vallja Szűcs Gergelyné a helyi Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke. Tagtársaival és a település lakóival tesznek is róla, hogy ez így legyen. Karbantartják, virágosítják az épületet. Az állomás falu felőli oldalán kis parkot alakítottak ki információs táblával, így a településre érkező azonnal tud tájékozódni, és a község értékeit is megismeri, melynek megőrzésében és az egész község szépítésében ugyancsak van némi érdeme az Egyesületnek."

Somodi Mária közzétette egyesületünk számlaszámát: „*aki a jászboldogházai munkáját adománnyal szeretné támogatni: a Faluvédő és Szépítő Egyesület 69500194-11021591 számlaszámára utalhat.*”- írta. Hihetetlen, de máris kaptunk egy 10.000 forintos támogatást egy ismeretlen, szegedi vasútjárótól.

A versenyről, a versenyeredményről a jászberényi TRIÓ rádió is hírt adott. Nagyon megtisztelő volt a mondat, ami ott elhangzott:

„Szolnok-Hatvan vasútvonal legszebb kisállomása Jászboldogháza, melyet önkéntesek tartanak rendben.”

A díjjal egy szép oklevél és pénzjutalom is járt, a pénzt, természetesen a Vasútállomás szépítésére, fogjuk fordítani, például festéket vásárolunk a padok átfestésére. Úgy érezzük, a díjon kívül a legnagyobb dicsőség, amit ezzel a versennyel nyertünk, az, hogy Jászboldogháza jó híre terjed.

Mindezt köszönettel tartozunk a Magyar Közlekedési Klubnak, kiváltképp Somodi Mária projektvezetőnek, aki szívügyének tekinti a magyar közlekedést, a vasutat, azon belül is a kisállomások helyzetét, körülményeit, és lehetőségeihez képest segíti, támogatja az önkéntes munkát végző kis közösségeket.

Ezúton szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik a Facebookon a jászboldogházi vasútállomásra szavaztak, és ezzel segítették a versenyben való eredményes részvételt. Végül, de nem utolsósorban, köszönetet érdemel minden önkéntes tagtársam, valamint minden segítő és támogató, aki valamilyen módon hozzájárult ahhoz, hogy a **Városkapu díjban** részesülő Jászboldogháza Vasútállomása kulturált, szép környezetben várhassa az utasokat.

*Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné*

Virágos Magyarországért verseny

Örömmel láttuk, tapasztaltuk, hogy a Boldogházi Hírek májusi számában közzétett felhívásunk óta többen is kedvet kaptak, és virággal ültették be a lakásukhoz közel álló villanyoszlop környékét. Szép példát láthatunk erre, a Dózsa György, Deák Ferenc és az Árpád utcában. Szeretnénk, ha minél

többen kapcsolódniának a programhoz, és ilyen, kissé talán szokatlan módon is szépítenék közvetlen környezetüket, ami nem mindennapi, de különleges színfolt lenne a településen. Akár a szomszédok közösen is ültethetnek, virágosíthatnak, s közben jót lehet beszélgetni...

Kedves boldogházaiak! Településünk benevezett a **Virágos Magyarországért** versenyre. Úgy gondoljuk, hogy együtt Önökkel, esélyesek leszünk, és sikerül majd szép eredményt elérni.

Az idén a településeken lévő templomok, templomkertek, egyházi épületek kertjeinek, parkjainak rendezettségére, szépségére fog nagyobb figyelmet szentelni a zsűri. Elsősorban ezzel lehet plusz pontot szerezni és azzal, hogy mennyire megnyerő, mennyire egységes, virágos, rendezett és hangulatos, barátságos, vendégfogadó egy-egy település, mennyire egységes, rendezett utcakép fogadja a településre érkezőt. Kérjük, ki-ki tegye meg, amit tud - fűnyírás, virágosítás - lehetőségeihez,

idejéhez mérten a maga öröme és a versenyben való jó eredmény elérése érdekében.

Örömteli jó munkát, kellemes kertészkedést kívánunk mindenkinek.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Tisztelt Olvasók, Tisztelt Boldogházi Lakosok!

Az Ezüstkori Nyugdíjasok Egyesülete és a Faluvédő és Szépítő Egyesület tisztelettel meghívja Önt és Kedves Családját

2015. augusztus 20-án a Jászboldogházi Tájháza,

ÁLLAMALAPÍTÁSUNK ÉS AZ ÚJ KENYÉR ÜNNEPÉRE.

A részletes programról a későbbiekben, településünk főbb pontjaira kihe-lyezett plakátokon adunk tájékoztatást.

Minden kedves vendéget szeretettel várunk!

Ünnepeljünk együtt!

A FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET 2014. ÉVI PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓJA

BEVÉTELEK (Ft)		KIADÁS (Ft)	
Nyitó egyenleg	622.768.-	Faluszépítésre felhasznált összeg	86.620.-
Önkormányzati támogatás 125.000.		Térkö a Tájházhöz	166.421.-
Magánszemélyek támogatás	5.500.-	Könyvelés	63.500.-
2014. évi tagdíj	29.500.-	Irodaszerek	1.100.-
APEH Adó 1 %	80.263.-	Koszorú	3.500.-
Banki kamat	551.-	Rendezvényekre	42.423.-
		Banki költség	1.833.-
ÖSSZESEN:	863.582.-		365.397.-
Záró egyenleg 2014. december 31-én:	498.185.-		

Koncsik Béláné

♦ KÁNA

Április közepén a közmunkásoknak köszönhetően, több száz tókána lett kiültetve településünk főbb helyeire, többek között a régi központi iskola (fajtakísérleti állomás néven ismert) elé, a Szolgáltatóház és az Orvosi rendelő mellé, valamint a Tájház, a Kemping és a Strandfürdő területére.

Nem csak a virágok díszítenek...

♦ ISMERTETŐTÁBLA A STRAND BEJÁRATÁNÁL

A tisztelt lakosok közül bizonyára sokan látták már azt az ismertetőtáblát, melyet a Faluvédő és Szépítő Egyesület a közelmúltban készítettett és helyezett ki a Strand bejáratánál. A táblán Jászboldogháza Strandfürdőjének rövid története olvasható, fotókkal színesítve.

Ezúton köszönjük mindenkinek, aki segítségünkre volt a tábla megvalósításában, kihelyezésében. **Köszönjük:** Gerhát Károly tanár úr szerkesztő-tervező munkáját, Papp Izabella levéltárosnak a szöveges rész megírását és Darók István asztalos igényes munkáját.

Közreműködésükkel, újabb ismeretekkel és egy szép színtellettal gazdagodott községünk.

Szeretnénk közzétenni a tábla szövegét azok számára, akik még nem olvasták. Fogadják szeretettel.

Tisztelettel: Faluvédő és Szépítő egyesület

Jászboldogháza legfőbb vonzerejét a strandfürdő jelenti az ide látogatók számára. Létrejöttének különlegessége, hogy nem előre elhatározott terv alapján készült, hanem mondhatni a véletlennek köszönhetően létesült.

Az ötvenes években a falu vízsükségletét 4-8 méteres ásott vagy fúrt kutak látták el, de a lakosság számának növekedésével nagyobb mélységű kútra volt szükség. Így került sor 1967-ben az első artézi kút fúrására, ami igazi meglepetést okozott. A 11 méter magasra feltörő vízszöglet ugyanis 38 C fok meleg volt!

Azonnal elterjedt a hír a faluban, s a község lakói csodájára jártak a feltörő meleg víznek. A kifolyócső alá hamarosan különböző nagyságú edények kerültek, s esténként kicsik és nagyok itt fürödtek, élvezték a meleg víz jótékony hatását. Miután a fürdőzők létszáma egyre növekedett, az 1963-as árvíz idején vásárolt 6 méter hosszú vasladikokat is oda vontatták. Sokakat vonzott esténként a kellemesen csobogó meleg víz, és vidám hangulat töltötte be a környéket.

Az artézi kutak fúrásánál egy ideig szabad kifolyást biztosítanak a feltörő víz számára. Ez esetben is így történt, s a kifolyó meleg víz megtöltötte a jelenlegi strand mögötti 2-3 kh területet, ahol ezáltal egy nagy tó keletkezett. Hamarosan elszaporodtak a vízi madarak, gólyák láthatóan ők is élvezték a kellemes vizet. A közelben lakók pedig örömmel tapasztalták, hogy mosáshoz és fürdéshez nem kell melegíteniük a vizet, hiszen nyáron meleg víz folyt a vezetékből.

A község vezetése elhatározta, hogy hasznosítani fogják a meleg vizet, fürdőmedencét építenek. A lakosok nagy örömmel és őszinte lelkesedéssel fogadták a hírt. A községi tanács

biztosította az építőanyagokat, a munka végzésére pedig tömegesen érkeztek az emberek társadalmi munkában. Előfordult, hogy 70-75 ember dolgozott önkéntesen a készülő medencénél. Még a község plébánosa is kivette a részét, oly módon, hogy maga helyett két embert fogadott. A szakipari munkát a községi tanács és az Aranykálász Tsz. dolgozói végezték. Bár ez a beruházás nem is szerepelt a község költségvetésében, a lakosok összefogásával 8-9 hét alatt elkészült a kismedence, később a 10x30 méteres nagymedence is. Hamarosan megépültek az öltözők, ruhatár, zuhanyzó, a kiegészítő helyiségek, s elkezdődött a tereprendezés, parkosítás.

A strand ünnepélyes átadására 1968. augusztus 20-án került sor, ahol a meghívott vendégek mellett szinte az egész falu jelen volt. Jogos büszkeséggel, örömmel vették birtokba az új strandot, amely Nagy András tanácselnök fáradhatatlan szervező munkája nyomán, lényegében a saját kezük munkájával épült fel. Hamarosan nem csak a község, hanem az egész Jászság büszkesége lett a strandfürdő, s a boldogházi emberek példás összefogását, önzetlen munkáját követendő példaként emlegették.

A strand és a vízmű első vezetője Mizsei István volt (munkatársai Rácz Péter, Köhidi György). Szakértelme, lelkiismeretes munkája nyomán még ma is viszonylag épségben van az általa és szakembereivel lefektetett vízvezeték-hálózat, és sokat tett a strand beindításáért, üzemeltetésének zavartalanágáért is.

Nyugdíjba vonulása után Köhidi György, majd Papp Ferenc vezetésével működött a vízmű és a strand. (Munkatársak:

Bajor Zoltán, Gömri Imre, később Krasnyánszki Imre.) Kőhidi György személyében kiváló kertészeti ismeretekkel rendelkező munkatárs került a Vízműhöz, s kezdeményezése nyomán nagy lelkesedéssel végezték a strand területének parkosítását. Járták az arborétumokat, faiskolát létesítettek, örökzöldeket, fenyőket, tujákat neveltek, rózsákkal, virágokkal teli parkok létesültek. Az akkor ültetett facsemeték mára kellemes árnyat adó, dús lombú fákká növekedtek, s akkor teremődtek meg a már szállóigévé vált "árnyas, ligetes strandunk" alapjai.

Nyaranta nagyon sok látogató számára nyújtott igazi kikapcsolódást, önfeledt szórakozási lehetőséget az egyre szépülő környezetben lévő strand. Rendszeressé vált az iskolások úszásoktatása, a közeli településekről folyamatosan érkeztek táborozásra a gyermekcsoportok, de Erdélyből is fogadtak látogatókat. A kempingezők is szívesen jöttek, még Németországból is érkeztek évente rendszeresen visszajáró vendégek.

1986-ban került sor a strand első felújítására, ugyanis a téglából készült medence erre az időre szétrepedt. Helyette vasbetonból készítették újat, és a párkányát megnagyobbították. Többször is történt kísérlet arra, hogy a strand vizét gyógyvízzé nyilvánítsák, de a vizsgálatok során megállapították, hogy hiányoznak a vízből azok a fontos az összetevők, melyek ehhez szükségesek. Annyit sikerült elérni, hogy a strand vizét gyógyhatású termálvízzé minősítették.

Időközben a megváltozott körülmények egyre szigorúbb feltételeket írtak elő a strand üzemeltetését illetően, ehhez azonban hiányoztak az anyagi alapok. Ezért 2006-ban csaknem negyven év után be kellett zárni a strandot.

Ebben az évben Szöllösi Péter vette át a vízmű vezetését, (munkatársai Bajor Zoltán, Krasnyánszki Imre). Mivel na-

gyon sokaknak hiányzott a kedvelt strandfürdő, a Jászboldogháza Ifjúságért Egyesület fürdőklubot hozott létre, melynek 300 fős tagsága tagdíj ellenében használta a strandot. A fiatalok sajátjuknak érezve a fürdő területét, gondosan ügyeltek a tisztaságára, állagának megóvására.

A község vezetése sokat tett azért, hogy sor kerülhessen a strand teljes felújítására. Erre a 2008-ban benyújtott sikeres pályázat nyomán nyílt lehetőség. Komoly átalakítási munkák után 2010-ben a Falunap alkalmával Szűcs Lajos polgármester ünnepélyes keretek között átadhatta a MI STRANDUNK-at a község lakóinak.

A felújítás során megszépült és korszerűsödött a régi 300 m²-es úszómedence és gyermekmedence. Az úszómedence vize jelenleg 27, a gyermekmedencéé pedig 30 fokos. Elkészült egy ún. „beülős” medence is 32 fokos vízzel, amit főként az idősebb korosztály tagjai használnak szívesen. A gyermekek nagy öröme a pályázat útján megvalósult új játszótér. A medencék környéke igényes térburkolatot kapott, a gépház számára új épület készült, s a régi parkok, fák megőrzésével, külsejében megújult, igényesen kialakított strandfürdő várja látogatóit.

A folyamatosan szépülő, fás, virágos környezetben lévő strand meghatározó színfoltja településünknek, s az idők során egyre több rendezvény színhelye lett. 2006-ban itt került sor az eddigi legnagyobb szabású rendezvényre, a XII. Jász Világtalálkozó programjaira. A strand területe 14 éve ad helyet a motoros találkozóknak, és számos rendezvény, közösségi esemény kedvelt színhelye. Hangulatos falunapok, főzőversenyek, erdélyi gyermek cseretábora, karate táborok és a civil szervezetek sokszínű rendezvényei nyújtanak változatos programokat évről évre.

Papp Izabella

Könyvtári Hírek

♦ Május 28-án ismét Kerekítő Baba-mama foglalkozást tartottunk a Könyvtárban. A kicsik számára fontos, hogy saját korú társaikkal ismerkedjenek, játszanak, mondókáznak, verselnek, táncolnak. A szülőknek alkalmuk nyílik megbeszélni éppen aktuális kérdéseiket szülőtársaikkal, tanácsot kérni, tájékozódni, miközben gyermekük is jól érzi magát. A következő foglalkozás augusztus végén kerül sor.

♦ Az AGRYA 2015-ben ismét meghirdette a Vesd Bele Magad! programot. A múlt évhez hasonlóan a lehetőséget országosan azoknak az iskoláknak ajánlották fel, amelyek már 2014-ben is részesei voltak annak, így iskolánk 210 általános iskolával együtt sikerrel pályázott. 100 diák kapott vetőmagcsomagot március közepéig, akik a saját maguk termesztett zöldségek ízének örülhetnek.

♦ Az ős folyamán 1 hetes ingyenes számítógép felhasználóképző tanfolyam indul, ahol a számítógép alapvető működésével, internetes kereséssel, egyszerű programok használatával ismerkedhetnek a résztvevők. A meny-nyiben érdeklő tanfolyami felhívásunk, további információ, jelentkezés a könyvtárban.

A könyvtár nyári nyitva tartása: július 1-től augusztus 20-ig: minden héten, kedden és szerdán 08-16.00-ig.

Minden olvasónknak jó pihenést, élményekben gazdag nyarat kívánok!

Pappné Turóczi Henrietta

könyvtáros

Kerekítő Baba-mama foglalkozás

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Szalóki Ferencné

"Az igazi hívatásnak az a legfőbb ismertetőjele, hogy boldoggá teszi az ember..."

Németh László

Bizony én is nagyon boldog voltam, amikor a húszas éveim elején Jászboldogházán pályakezdő pedagógus lettem. Pontosan 1967-ben volt, amikor egy újonnan épült pedagógus szolgálati lakást kaptunk. Ez volt az első önálló otthonunk. Ma is hálás szeretettel gondolok Nagy András tanácselnök úrra, aki annak ellenére kiutalta a lakást, hogy tudta, én az első gyermekemet várom. - Az iskolának orosz szakos nevelőre volt szüksége, de sajnos nem sokáig tudtam tanítani, mert a szülés után gyermekgondozási szabadságra mentem.

- Mire emlékszem 70 év távlatából? Segítőkész kollégákra, melegszívű, tisztelettudó gyerekekre, megértő, szorgalmas szülőkre.

Pályakezdő lévén, még nem volt sok szakmai tapasztalatom, de imádtam a gyerekeket, és ez a szeretet mindvégig elkísért a pályámon.

1970-ben a férjem is Boldogházára került, ahol megalakították a Radiátor Gyáregységet. Szívvvel-lélekkel dolgoztak a munkatársakkal együtt, jó volt a közösség, sok volt a humor, a derű, a fiatalos lendület, az életerő. Igazi "aranykor" volt ez számunkra az otthonteremtés és a családalapítás mellett.

Nyolc év után Jászberénybe költöztünk, mert a férjem a Hűtőgépgyár anyavállalatához került, így nekem is új állásom lett.

Először a Kossuth úti Általános Iskolában tanítottam orosz nyelvet, majd áthelyezést kértem a Gyetvai János Általános Iskolába, mely a lakásunkkal szemben volt, közel volt az óvoda is, így, immár két gyermekkel könnyebb volt boldogulni.

Jászberényben 40 fős tantestület volt, jóval több volt a gyereklétszám, de szívesen gondolok vissza ezekre az

időkre is. Sokat túráztunk, kirándultunk, jó volt a közösség.

Teltek-múltak az évek, és mi szerettünk volna saját családi házat építeni. Hétvégeken gyakran kirándultunk a Mátrába, a férjemnek is sikerült állást találni a tsz melléküzemágában, így 1981-ben Markazra költöztünk, és házat építettünk.

Ez volt az első iskola, ahová nagyon nehéz volt beilleszkedni. A férjem se találta meg igazán a helyét, később megszűnt a melléküzemág, ahogy a tsz is. Hiába, mindenek ára van.

Közben a gyerekek kirepültek, mi nyugdíjasok lettünk, és itt maradtunk. A környék igazán szép: hegy, völgy, víz, nyugalom, de két éve már egyedül maradtam, a férjem meghalt.

Gyermekeim: Évike és Feri

A gyermekeim, unokáim Németországban élnek, gyakran utazom hozzájuk hosszabb-rövidebb időre, de mindig visszahúznak a magyar gyökereim.

Unokáim

Túl a 70 éven törekeny kincs lett az egészség, de még kertészkedek, élvezem a szabadságot, sokat olvasok, örülök az unokáknak.

Összegezve: ma is hálás szeretettel gondolok a boldogházi évekre, a kollégákra, a szülőkre, a hajdani tanítványokra.

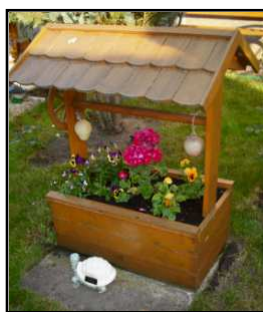
A régi szeretettel ölelem Mindazokat, akik még emlékeznek ránk.

"Sohasem veszítjük el, amiben egyszer örömről leltünk. Mindazok, akiket mélyen szeretünk, részünkkel válnak."

Helen Keller

Cím: 3262 Markaz, Hegyalja út 21.
Telefon: 37- 363-372

Szalóki Ferencné Éva

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Mesebirodalom. Ez a szó jutott eszembe, amikor a Bocskai utcában Tóth R. Jánosék kertjébe beléptem. Fából készült alkotások sokasága, a legváltozatosabb virágtartókban pompázó ezernyi virág, eredeti ötletek teszik egyedivé, kedvessé udvarukat. Saját alkotás a kellemes, fából készült terasz is, ahol a házigazdával és feleségével, Évikével beszélgettünk az alkotások történetéről és a munka örömről.

- Egy katalógussal kezdődött minden – mondja Évike. Egyszer rendelt egy dísz tárgyat, és utána folyamatosan küldték a katalógusokat, amelyben megcsodálta a különböző szebbnél szebb fából készült alkotásokat. Egy kis szélmalom volt, ami először igazán megtetszett neki. Arra gondolt, ezermester férje biztosan meg tudná csinálni. Jánost nem kellett sokáig

bíztatni. Ekkor már nyugdíjas volt, maradék faanyag mindig volt a háznál, és az alkotókedv sem hiányzott. Hamarosan az udvaron állt a fából készült formás alkotás, s a szél kedvtelve forgatta lapátjait a gyerekek és szomszédok nagy öröme.

Évike tovább lapozgatott... Szebbnél szebb virágtartókat rendelt – persze nem a forgalmazótól, hanem kedves férjétől. Aztán az egyik lapban látott egy igazi, működő vízimalmot. Ez már nagyobb kihívás volt János számára. Rajzot készített, megtervezte a munkát. Elkészült az épület, majd a fémmel bevont kicsiny lapátok, melyekre hatvontós szivattyú emeli a vizet, ami „ejtéssel” kerül a lapátokra, s forgatja a kereket. A víz egy kis medencébe csobog, melynek közepén szökőkút, körülötte tavat idéző környezet náddal, kacsákkal, virágokkal.

A megvalósult ötletek nyomán egyre kedvesebb, hangulatosabb lett a kert, melyet a virágtartók mellett számtalan kőből készült állatfigura népesít be. Az ide látogatót azonban a legnagyobb csodálkozásra a terasz előtt álló kis templom készíti, amely a boldogházi templom pontos mása. Ennek történetéről kérdezem az alkotót.

- Egyszer ránéztem a templomunkra, és arra gondoltam, ilyen még nincs otthon – mondja nevetve János. Bár előtte is sokszor látta a templomot, most más szemmel nézte meg. Rajzot készített róla – csak úgy szemre –, aztán kezdődhetett a munka. Először a torony készült el, utána a fal, az ajtók és ablakok, pontosan olyan elrendezésben, mint az eredeténél, még a sekrestye sem hiányzik. A fából készült kis templom tetejét pala fedi, 1,80 méter a legmagasabb pontja. S mivel templom nincs harang nélkül, így ha kinyitjuk az ajta-

ját, megszólaltatható a kicsiny harang. Esténként fény szűrődik ki ablakaiból, mert persze a világítást is megoldotta a mester.

Jánost mindenki úgy ismeri a faluban, hogy szinte nincs is olyan, amit ne tudna megcsinálni. Amikor Szolnokon az útépitő vállalatnál karbantartó volt, a főnöke sokféle munkával megbízta, s ő hamar elsajátította a legkülönfélébb mes-
terségeket, egyszer még hegedűt is javított. A községben

nagyon sok ház őrzi a keze nyomát, sok kandalló készült munkája által. Ezek csupa „hasznos” dolgok, de most az érdekelt, mi motiválja a kertben lévő alkotások készítésénél.

- Szeretek fával dolgozni, de valójában a kíváncsiság hajt, hogy meg tudom-e csinálni. Ha valamihez hozzáfogok, biztosan a végére járok, addig nem hagyom abba – mondja János.

Évike, az ötletgazda, éppen úgy lelkesedik egy-egy munkáért. Esténként szívesen üldöggél a vízimalom közelében lévő padon. Ilyenkor már sok kicsiny lámpa világít a kertben, és a templom ablakaiból is fény szűrődik ki. Hallgatja a madarak énekét, nézi a varázslatos kis kertet, és nyugalom tölti el.

Nagy élményt jelentett számomra a kert látványa és a házaspárral való beszélgetés. Kívánom, hogy jó egészségben sok örömet találjanak ebben a mesebirtalomban, melynek az a legfőbb haszna, hogy látványa örömet okoz maguknak és másoknak.

Papp Izabella

Hírek a kapitányokról

♦ A Jász Múzeumi Esték rendezvénysorozat keretében a Jászság szőlő és borkultúrájának történetéről hallhattak előadást az érdeklődők, a témát évtizedek óta kutató Hortiné dr. Bathó Edit múzeumigazgató asszonytól. Az előadás sok érdeklődőt vonzott, a „megtelt” táblát is ki lehetett volna függeszteni a múzeum ajtajára. A megjelenteket Farkas Kristóf Vince köszöntötte, majd a megjelentek nevében is gratulált Hortiné dr. Bathó Editnek a „Jászberény Város Díszpolgára” cím elnyeréséhez. Az előadás előtt ráhangolásként a Lehel Vezér Gimnázium férfikara egy bordszöveget énekelt el, majd egy szavaltat színesítette a műsort. Az előadásból megtudtuk, hogy a Jászságban a török időkre nyúlik vissza. A ferences templomot elfoglaló törökök ennek környékén szőlő és gyümölcsös kerteket alakítottak ki, és azt a helybeliekkel műveltették. Ekkor minden szőlőterület török fennhatóság alatt volt. A törökök igen szerették a szőlőt és a belőle készült finom nedűt. Bár Mohamed megtiltotta nekik a borivást, de úgy gondolták, hogy az Alföld messze van Mohamedtől, így kedvükre fogyasztották, s lelkesen támogatták a szőlő telepítést is. A törökök távozása (kiűzése) után is jellemző volt a Jászságban a szőlőültetvények létrehozása. A fejlődés különböző formákban virágzott a 19. század második feléig, míg a filoxéra (szőlőgyökér tetű) meg nem jelent, és kipusztította a

fekete földben telepített szőlőket. Ezután kezdődött el főleg a homokos területeken a szőlők újratelepítése. Ugyanis a homokos terület nem a filoxéra élettere. Ekkor alakultak ki a szőlős területek, mint a Neszűr, Tötevény, Lehel telep, Portelek, Bánhegy és még sok szőlős terület. Ezek a területek némi változatossággal túlélték a 20. századot, annak vége felé váltak elhanyagoltá, műveletlenné. Az előadáson vetítéssel mutatták be a szőlőtermesztés virágkorát, majd a jelenlegi siralmas állapotokat. Az új felnövekvő generáció már nem folytatja elődeink szőlőkultúráját. A jelenlegi szőlőtermesztést településenként kevesen folytatják, és így a jászsági szőlőtermesztés hanyatlóban van. Az előadás a Türi pincészet jóvoltából stílusosan közös koccintással zárult.

♦ A Jászok Egyesülete április 27-én tartotta évi rendes közgyűlését a Pest megyei Megyeházán. Ezen elfogadásra került az egyesület 2014-ben végzett munkájáról szóló beszámoló, a 2015-ös év feladatterve, valamint a 2014. évi pénzügyi beszámoló. Az összejegyzetelen Anka László, a VERITAS Történetkutató Intézet munkatársa tartott előadást „Gróf Apponyi Albert életútja” címmel.

Apponyi Albert gróf (1846-1933) születésének 170. évfordulója jövőre lesz, mely a jászok számára azért nevezetes jubileum, mivel 50 éven át volt Jászberény

képviselője. Apponyi Albert édesapja, György a rendi monarchia alkancellárja, majd az utolsó rendi kancellár volt 1847-48-ban. Apponyi Albert hosszú és kalandokban gazdag legényélete után a negyvenes évei vége felé nősült meg, és három gyermeke született a házasságból. 1872-ben kezd politizálni, és különböző pártokat képvisel. 1891-től a Nemzeti Párt vezére, 1904-től az I. világháború végéig a Függetlenségi Párt egyik vezetője. 1906 és '17 között a koalíciós kormány vallás- és közoktatásügyi minisztere. Politikájában a békepártiság volt a jellemző, amiért 1911-ben Nobel-békedíjra jelölték. A díjat nem kapta meg. Az I. világháború után az 1920. évi párizsi békekonferencián a magyar küldöttség vezetője. Magyarországot többször képviselte a Népszövetségben. Ismert volt szónoki képességéről és nagy nyelvtudásáról. Monumentális védőbeszéde, minden meggyőző érv ellenére a győzteseknél hatástalan maradt. Trianon számunkra bekövetkezett. Tekintélye egyre nő, 75., 80. és 85. születésnapja országos ünnep. Még életében utcákat, tereket neveznek el róla. Jászberényben 1878-ban tűnik fel, egyik párttársának a megválasztását támogatja. Amikor a képviselő 1881-ben visszalép, magát jelölteti, hogy aztán 50 éven át Jászberényt képviselje. Az 1867-es közigazgatási reformot, amikor megszűnt a Jászkunság különállása, és a területeket Jász-Nagykun-Szolnok megyéhez kapcsolták, a helybeliek a Redemptió jogfosztásaként élték meg. Jászberény katolikus szellemű lakossága a kiváltságok visszaszerzésének képviselőjét látta Apponyiban. A város lakossága évtizedeken keresztül támogatta képviselőségét. Cserében mindent megtett Jászberényért, államosították a gimnáziumot, és pénzeket mozgósított, ha úgy kívánta a helyzet. Fellelései nem csupán helyi jelentőségűek voltak, a Főtérren megtartott beszédeit az országos sajtó is figyelemmel kísérte. Évről évre ugyanazt az emelvényt ácsolták össze számára. A Főtér 1889 óta viselte nevét. 1893-ban a város díszpolgárává választották. 1906-ban 25 éves képviselői jubileumát kétnapos rendezvénnyel ünnepelték. Halála után 107 településen neveztek el róla közterületet. Jászberényben szobrát a Városháza elé helyezték. 1945 után nem volt helye a közemlékezetben, így a szobra is eltűnt. Az Apponyi térből Sztálin tér lett. Az 1990-es rendszerváltozás után egy másik jászberényi teret neveztek el róla, és új szobrot is kapott.

♦ A jászkun önmegváltás, a Redemptió évfordulós eseményére május 6-án díszünnepséggel emlékeztek a Déryné Rendezvényház nagytermében. A Jászkun Emléknapi rangjához méltó módon idén is tartottak Jászberényben ünnepi megyei közgyűlést. Az ünnepélyes megyei közgyűlés a jászkun főkapitány, valamint a regnáló és emeritus jász-, nagykun-, és kiskun kapitányok bevonulásával kezdődött. Az ünnepi köszöntők sorát Kovács Sándor, a megyei közgyűlés elnöke kezdte.

Beszédében kiemelte a jászok és a kunok közös gyökereinek fontosságát, a régóta élő, és féltve őrzött közös múltunk védelmét. Szabó Tamás polgármester fontosnak nevezte, hogy a felnövekvő nemzedék az emléknapi köszönhetően már gyakorlatiasabban és karakteresebben erősítheti jellemét. Pócs János, a Jászság országgyűlési képviselője párhuzamot vont a jelen és a redemptió között, kifejtve, hogy az önmegváltás üzenete az, hogy bárhol, bármikor és bárki ellen meg kell védenünk a magyar érdekeket. Borbás Ferenc regnáló jászkapitány arra buzdította a hallgatókat, hogy vigyék haza a jászkun kapitányok szellemi erejét, mert gyermekeinkben élhet tovább az ősök dicsőségének tisztelete. Az ünnepi közgyűlést a Jászmagyarok együttes dalai zárták.

Szintén május 6-án délután a városi ünnepségekkel folytatódott az ünnepségsorozat. 14 órakor Hortiné dr. Bathó Edit a Zagyva-parti sétányon megnyitotta a redemptiós képekből készült kiállítást. 15 órakor ökömenikus hálaadó szentmisével emlékeztünk a jászkun önmegváltás 270. évfordulójára a Nagyboldogasszony Főtemplomban. Ezután a Déryné Rendezvényházban folytatódott a megemlékezés, a történelmi zászlók bevonulását követően Borbás Ferenc jászkapitány átnyújtotta Szabó Tamás polgármesternek a Lehel kürtjét, majd kezdetét vette az ünnepi műsor. A Himnusz, a Jász himnusz, majd a kun Miatyánk elhangzása után Szabó Tamás polgármester, Pócs János országgyűlési képviselő, Fábián József jászkun főkapitány köszöntötte a redemptiós ünnepségre meghívott jász-, kis- és nagykun vendégeit. A polgármester ünnepi beszédében kiemelte a tavalyi év eseményét, amikor az Országgyűlés 277 szavazattal egyhangúlag elfogadta azt a határozatot, amely május 6-át a jászok és kunok önmegváltását, a Redemptiót emléknappá nyilvánította. A köszöntők elhangzása után átadásra került a Jászkunság Hagyományörzéséért Díj, melyet minden kerületből a kapitányok döntése alapján egy-egy arra érdemes személy kapta meg. A díjakat Fábián József jászkun főkapitány nyújtotta át Bánkiné dr. Molnár Erzsébet, a Kiskun Múzeum nyugalmazott igazgatója, Györffy Sándor karcagi szobrászművész és Tajti Erzsébet jászberényi viseletkészítő díjazottaknak. Ezután az új jászkun főkapitány beiktatása következett. Fábián József főkapitányi regnálási ideje ez évben lejárt, így tisztségét átadta a Jászkun Kapitányok Tanácsa által megválasztott új főkapitánynak, Borbás Ferencnek a jászok regnáló kapitányának. A díszünnepség a Szózat elénekelésével ért véget. Ezután átsétáltunk a Jász Emlékműhöz, és a polgármester úrral mi is elhelyeztük a megemlékezés koszorúját.

Nagy Albert
Jászkapitány

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba továbbra is várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Édesanyák köszöntése

Május első vasárnapján a pöttömnyi gyermek, az öszülő halántékú felnőtt egyet akar: hálát, köszönetet mondani az édesanyjának. A költők felejthetetlen szavakkal, a festők lelket láttató finom ecsetvonalakkal is csak sejtetni tudják milyen egy anya. Nehéz új szavakat találni. Anyának lenni mindenekfelett öröm és csak másodsorban gond. Az anyák féltenek, óvnak, gondoskodnak, megbocsátanak. A kisgyermek nem tudja visszaadni azt a sok gondoskodást, figyelmet és óvást, amivel növekedésüket követték, azonban a szeretet megtanította őket érzelmeik kifejezésére. Egy ölelés, egy vers és egy szál virág, amit most adhatnak. Ebben a virágban, ölelésben és versben van minden hálás szeretetük. A jászboldogházai óvodások május első hetében köszöntötték az édesanyákat és a nagymamákat. Lázás készülődés, próbák, ajándékkészítés előzte meg a várva várt napot. Az óvoda előtt várakozó szülőket szíves invitálással vezették be az óvó nénik és a gyerekek a csoportszobákba. A szülőket

figyelve már az ajtóban könnyes lett a szemük a kis cseméték látványától, mosolygó arcocskájuktól, tipegő-topogó izgulásuktól. Aztán csend lett, elkezdődött a műsor. Gyönyörű és szívhez szóló versek és dalok hangzottak el. Nehezen ment a fényképezés, könnyes szemmel nehezen találni a gombokat. Aztán jöttek a nagymama versek és énekek, melyekben világossá vált: minden gondok, bajok, fájdalmak egyedüli gyógyítói a nagyik, ők tudják a legjobban, mi kell az unokának! Megható pillanatok voltak, Az ajándékok és virágok átadása már felszabadultabban történt, minden kisgyermek kereste az anyuját és nagyiját, hogy köszönthesse őket.

Kívánjuk, hogy a mai nap melege aranyozza be az otthonokat. Forrjon össze szeretetben az anyai és gyermeki szív, de ne csak a mai napon, hanem életünk minden napján.

Cseke Izabella
óvodapedagógus.

Programok az oviban

Kirándulás a helyi Tűzoltó Egyesületnél

2015. május 5-én a Maci csoportosokkal, másnap a Vuk csoportosokkal elsétáltunk a helyi Tűzoltó Egyesülethez. A helyszínen Baranyi Béla tűzoltóparancsnok nagyon kedvesen fogadott minket. A kisgyermekek bepillantást nyerhettek a tűzoltók mindennapi életébe, közelről megismerkedhettek azokkal az eszközökkel, amiket a tűzoltók munkájuk során használnak. Megnézték a tűzoltóautót, a benne lévő felsze-

merettel gazdagodva tértek vissza az óvodába.

Köszönjük az Egyesület elnökének dr. Halászi Györgynek, valamint Baranyi Bélának, az Egyesület parancsnokának a lehetőséget, hogy minden évben ellátogathatunk hozzájuk.

Könyvtárlátogatás a Vuk csoporttal

Májusban a Vuk csoportosokkal könyvtárlátogatáson voltunk. A látogatás előtt megbeszéltük, hogyan viselkedünk a könyvtárban, hogyan lapozzuk szépen a könyveket. Szóba került az is, hogy kinek mesélnek otthon lefekvés-kor. Pappné Turóczi Heni könyvtáros néni nagyon nagy szeretettel várt minket. Bemutatta a gyerekeknek a könyvtárat, végigvezette őket a könyvek birodalmában. A gyerekek csodálkozva, ámulattal nézték a sok könyvet a polcon. Heni néni több ismerős arcot fedezett fel a gyerekek között, ami azt jelenti, hogy csoportunkból már többen is tagjai a könyvtárnak a szülőknek köszönhetően. Ők nagy odaadással lapozgatták a kedvükre való könyveket, de a kisebbeket inkább a játékok érde-

kelték. A gyermekek lelkesedését látva beiratkoztunk a könyvtárba.

Nagyon pozitív hatással vannak a könyvek a gyerekekre, nézegetésük során erősödik bennük a könyvek iránti szeretet és megbecsülés. Megtanulják és szokásukká válik a könyvvel való körültekintő, vigyázó bánásmód, hiszen a könyv egyszerre nyújt vizuális, esztétikai élményt, bővíti ismereteiket, megmozgatja fantáziájukat.

Ez a látogatás nagy élmény volt a gyerekek számára, megígérték, hogy anyukájukkal visszatérnek majd a könyvtárba. Reméljük, az itt tett látogatásunk még több lelkes könyvkölcsönzőt eredményez majd, hiszen a szép meséket, verseket a könyvből lehet megismerni, ez a későbbi olvasóvá nevelés szempontjából is fontos.

Rácz Béláné
óvodapedagógus

reléseket, eszközöket. A nagycsoportosok érdeklődve, figyelmesen hallgatták Béla bácsi szavait, aki arról beszélt, hogy mit kell tenni tűz esetén, melyik hívószámon kell értesíteni a tűzoltókat. A kicsiknek legjobban az tetszett, hogy fel is próbálhatták a tűzoltó bácsik védőruháit. A lányok bátrabbak voltak, többen jelentkeztek, hogy testközelből is megismerkedhessenek a nehéz ruhadarabokkal. De a legnagyobb élmény mégis az volt, amikor beülhettek az igazi „nagy piros”autóba, és mehettek vele egy kört. A látogatás vidám hangulatban zajlott le, sok élménnyel, is-

Ovis gyereknap

Az idei óvodai gyereknapot május 29-én tartottuk. Gyönyörű időnk volt! A szervezést már hónapokkal előtte kezdtük, hiszen a rendőrségi előadás, bemutató egyre népszerűbb. Szerencsére Báthori Pistiék segítségével, hozzánk is eljöttek. A gyerekek elsősegélynyújtási ismereteket is kaptak Lajostól, Anikóval pedig tenyérlenyomatot készítettünk gipszből. Rózsiika segítségével vérnyomás és vércukor szint mérés is volt. Az ugrálóvár és arcfestés kihagyhatatlan része a napnak. De legalább ennyire várják évről évre a biciklis ügyességi versenyt és a fagyizást is. Reni kezűességét egyre többen ismerik. Őerre a napra fa lapokból készített érmekeket és a gyerekek kedvenceit ábrázoló figurákat, melyeket örömmel fest-

tettek, színezték a gyerekek. Gyurmát Editke készített évek óta erre a napra, mely a kézműves asztal nagy kedvence. A szülők gyümölcsöt, házi sütit készítettek. A konyháról finom teát, gyümölcsöt kaptunk. A gyereknap alkalmából egy-egy kis puzzle-t is kaptak. A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány jóvoltából egy udvari rugós

hintát helyeznek el a nyáron, melyet ezúton is KÖSZÖNÜNK! A szülők, óvodai dolgozók munkáját is szeretném megköszönni, hiszen a közös munka eredményeként egy tartalmas szép napot tölthetünk együtt gyermekeinkkel.

Tóth Éva

Kirándulás a Jászberényi Állat- és Növénykertbe

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy Mesevár Óvoda, melynek kis lakói: a Maci csoport és a Vuk csoport elindult vonattal egy mesebeli kirándulásra május 19-én Jászberénybe. Úti célunk az állatkert, amely nem csak az állatkerti bemutatókkal és kifutókkal várta a gyerekeket, hanem az egész napos színes programokkal. Az állatkert középpontjában az állatok természet közeli bemutatása áll. Többek között látványtetéssel, ahol megadott időben az állatokat a gondozók megejtetik, közben sok érdekességet mesélnek a gyerekeknek az adott fajról, sőt kérdezhetnek bátran, amit meg is tettek! A nagyvadak közül az oroszlánok etetését nézhettük meg. A gondozó a magas kerítéssel át behajította a húst, és ezután megkezdődött a harc az élelemért az állatok között. Természetesen mindegyiknek jutott bőségesen, csak az első falatokért kellett egy kicsit jobban megküzdeniük egymással. A gyerekeknek nagyon

tetszettek a pápaszemű pingvinek, melyek a medencében úszkáltak, és amelyik megunt, az kiment a szűnyoghálóval fedett részre, és ott sütikérezett a napon. Látványtetést még láthattunk az aranyos vidráknál és a szurikátáknál. Sétánk során végignéztük az állatkert összes lakóját. Majd egy kicsit megpihentünk, ettünk, ittunk, hogy legyen erőnk játszani a szépen kialakított játszótéren. Az állatkerti sétánk során lehetőségünk

nyílt arra, hogy a gyerekek közel kerüljenek az állatokhoz, megismerjék szokásaikat. Ez azért is fontos, mert így kialakul bennük a felelősségtudat, hogy óvják, becsüljék az állatokat és a növényeket. Élményekkel gazdagodva indultunk hazafelé. Másnap az óvodában a faliújságra kikerült rajzok a gyerekek élményeiről meséltek tovább.

Baranyi Béláné
óvónő

Környezetvédelmi nap az óvodában

„A természet varázsát ontja bőven.

A fűben, a virágban és a kőben.

Ó nincs a földön oly silány anyag,

Mely így vagy úgy ne szolgálná javad,

De nincs oly jó, melyben ne volna vesz,

Ha balga módra véle visszaélsz!”

(William Shakespeare)

A nagycsoportosok számára környezetvédelmi vetélkedőt rendeztünk 2015. június 3-án a strandfürdő területén. A gyerekeket három csoportra osztottuk, és mindegyik csapat kapott egy menetlevelet, mivel mindegyik állomáson játékos feladatok voltak, amelyet meg kellett oldaniuk csapatmunkában. Első állomáson növények és állatok képei voltak elrejt-

ve egy adott területen belül, ezeket kellett megkeresniük, ezután megszámoztuk, majd elmondták mit látnak a képeken. Fontos feladat, hogy ismertessük meg a gyerekeket azzal a környezettel, amelyikben élnek, hívjuk fel figyelmüket annak szépségeire, értékeire megővására! Biztosítsunk sok lehetőséget az érzékszervekkel való tapasztalásra! Biztosítsunk megfelelő eszközöket a természetben való folyamatos tevékenykedtetésre! Második állomásunk feladata szelektív hulladék szétválogatása volt. Különböző színes dobozokba válogatták szét a gyerekek az egy helyre letett szemetet. Külön kék dobozba a papírokat, sárga dobozba a műanyagokat, szürke dobozba a fém hulladékot, zöld dobozba a zöld üvegeket, fehér dobozba a fehér üvegeket, piros dobozba a ve-

szélyes hulladékok kerültek: például elem, akkumulátorok, fényforrások... ezáltal is védve szűkebb és tágabb környezetünket. A zöldség hulladékot, kávézaccot egy külön kukába tettük, ami a komposztálót jelképezte. Fontosnak tartjuk, hogy már az óvodás gyermekek is megtanulják, hogy a Földünknek bizony segítségre van szüksége ahhoz, hogy fennmaradjon. Oda kell figyelniük környezetükre, a háztartásban keletkezett szemetet külön kell válogatnunk, mert ezeket

akkor újra lehet hasznosítani! Harmadik állomásunkon az egészséges életmóddal kapcsolatos feladat várt bennünket. Egy képzeletbeli boltban járva, kosárba válogatva, a gyerekek kiválogathatták a pultról az egészséges életmódhoz szükséges termékeket. Meghatározóvá vált az egészséges életmódra nevelés fontossága – mintanyújtás, lehetőségek biztosítása – egészségtudat alakítása, egészséges táplálkozás elősegítése. Mindhárom csapat kiválóan teljesített, de ami még lényeges, hogy a gyerekek együttes munkájára volt szükség ebben a nagyszerű játékban! Természetesen a jutalmazás sem maradt el. Egy-egy környezetbarát ceruzakészletet kapott minden gyermek, amit alapítványi pénzen vásároltunk, majd ezután gyümölcscsel kínáltuk őket, amit jóízűen elfogyasztottak.

Külön szeretném megköszönni ezt a szép tartalmas napot a Maci csoport nevében:

Hegyesi Józsefnek és párjának, Fruzsínának odaadó segítségét, a játékok megszervezésében és lebonyolításában és Sós Boglárkának!

Baranyi Béláné
óvónő

Nálunk járt a Kéz a Mancsért!

Június 3-án óvodánkba látogatott a „Kéz a Mancsért” nevű állatvédő egyesület. Az egyesület nonprofit szervezet, amely 2012-ben alakult állatvédő önkéntesekből. Telephelyük nincs, nem menhely. Állatvédelmi feladatokat látnak el kis megyénkben.

Csapatuk 15–20 főből áll, akik önkéntes alapon látják el feladatukat, persze munka és család mellett saját költségükön, erejüket, idejüket nem kímélve. A mentett kutyusokat ideiglenes befogadónál, családoknál helyezik el. A kutyák eledelet, orvosi költségeit az egyesület vállalja. Felkértük őket, látogassanak el óvodánkba, és tartsanak nekünk, vagyis gyermekeinknek előadást. Ovisaink nagyon várták a lányokat, főleg hogy látták az előkészületeket, a vetítő vászon felállítását, a számítógép beállítását. A tízórai alig ment le a torkukon az izgalomtól.

Az egyesület tagjai előadást tartottak nekik a felelős állattartásról. Érdekes, de számukra is érthető kérdéseket tettek fel, melyre nagyon ügyesen válaszoltak. Ámulva nézték az árva kutyusok fényképeit, és hogy milyen feladatai vannak egy gazdinak. Az előadás végén ajándékot is kaptak, egy „Mancsos” zászlót, és mindenki választhatott fényképet, amely matrica volt, a számára szimpatikus gazdi kereső kutyusról.

De a java ezután következett. Az óvoda udvarán várta őket az igazi meglepetés. 4 Mancsos kutyus várta a gyerekeket. Persze orvosi papírral, oltva, féregtelenítve és chippelve. Köszönet értük Endrődiné Livia és Endrődi Laci!

Babi, az őzike lábú, ébenfekete szemű kutyalány a bátrabb ovisok kedvence lett. Őt lehetett pórázon sétáltatni, szeretgetni, csiklandozni, futtatni. A három picike. Merész, Pepe és Alexa a kicsik kedvence volt. (Őket Jászboldogháza határában találták egy nejlon zacskóban.)

A piciket lehetett babusgatni, simogatni, hordozgatni. Nagyon szeretetre éhes apró gombócok voltak. Gyerekeink ki is használták e lehetőségeket, egész nap elbabáztak volna. De nekik is és az egyesületnek is volt programja még azon a délelőttön. Az egyesület számára gyűjtést szerveztünk, büszkék voltunk kis falunkra. Nagyon sok adomány gyűlt össze. Több nagy zsák táp, sok – sok konzerv, szalámi, póráz, nyakörv.

Egy idézzetel fejezném be, amit a szervezet Facebook oldalán teljesen elolvashatnak, itt találhatók fényképek is.

„Rengeteg pozitív energiával, boldogsággal és adománnyal tértünk haza. Nagyon jó volt veletek!”

Ezt mi is elmondhatjuk, és reméljük, a cikk utolsó sora is beteljesedik.

„Jövőre találkozunk!”

Aki szeretné támogatni az Egyesületet:

Számlaszámunk: K & H: 10404993 – 50526670

Czapkó Anikó

OVIBÚCSÚ

*„Búcsúszóra üt az óra, elindulunk szépen sorban.
Félútról majd visszanezünk, ez volt a mi kedves fészünk.
Köszönjük, hogy szeretettel gondoztatok, neveltetek,
ígérjük, hogy szót fogadunk, kis szívünkben búcsút mondunk.”*

Június első hétvégéjén ünneplőbe öltözve, színes kis virág-csokorral a kezükben érkeztek ballagó kis óvodásaink szüleikkel, rokonaikkal a szépen feldíszített óvodai ebédlőbe, hogy elbúcsúzzanak óvodánktól az óvó néniktől, dajka néniktől. A körjátékokkal, táncokkal és a gyönyörűen elszavalt búcsúzó versekkel elkápráztatták a vendégsereget, akik óriási tapssal jutalmazták kis műsorunkat.

Az elválás, búcsúzás pillanata mindig szívszorító, hiszen az együtt töltött 3-4 év emléke örökre megmarad. A nehéz és felejthetetlen első napok az oviban, a csodálkozó, kíváncsi szempárok, egy-egy kedves történet, a gyermekek ragaszkodása, szeretete, aranyos mondásai, az átélt közös játékok, élmények, kirándulások, séták, vetélkedők, szereplések, emlékeztetések maradnak.

Minden csoportomról őrzöm ezeket a szép emlékeket, és a szívemben ott is maradnak. Így vagyok ezzel most is.

A 18 nagycsoportos korú gyermekünk közül 12-én kezdik meg szeptemberben az iskolát. Áprilisban már megismerkedtek Aranka tanító nénivel, és meglátogattuk az első osztályosokat is, akik megmutatták nekünk milyen is lesz az iskola. Aranka tanító nénivel együtt a portealeki oviba is ellátogat-

tunk, hogy megismerkedjenek leendő osztálytársaikkal, és ők is meglátogattak minket.

Egész évben játékosan készültünk az iskolára. Nagyon sok verset, dalt, körjátékot, mesét tanultunk, játszottunk. A kis közösségünk adta lehetőségeket kihasználva élményszerző séták alkalmával ismerkedtünk az állatokkal, növényekkel, közlekedéssel, a természet változásaival.

Ellátogattunk a helyi Önkéntes Tűzoltó Egyesülethez és a Vízműhöz. Utaztunk vonattal, autóbusszal.

Tájházunkban és a strandon programokat szerveztünk. Környezetvédelmi vetélkedőn vettünk részt, kirándultunk a szolnoki Ökoturisztikai Vadasparkba, a jászberényi állatkertbe. A Szigligeti Színházban felejthetetlen élményt nyújtott az Óz a nagy varázsló című mesejáték. Könyvtárunk szervezésében bábelőadáson vettünk részt. Köszönjük a családoknak és mindenkinek a kedves fogadtatást, akik ezt lehetővé tették számunkra.

Az utolsó napon sor került a várva várt lovas kocsikázásra is Krasnyánszki Imre bácsi jóvoltából. Minden nagycsoportos gyermek házához „elvágtáztunk, és szerenádát adtunk” a szülőknél, akik otthon voltak.” Nagy élményt jelentett mindannyiunknak.

A ballagás előtti napon, a házi ballagáson minket óvó néni, dadus néni is megleptek a gyermekek a szép és meghatározó versekkel, amivel elbúcsúztak tőlünk és a gyönyörű rajzaikkal, amit nekünk készítettek kiegészítve a személyre szóló kedves szavakkal. Ez örök emlék marad.

Köszönjük Szűcsné Kövér Szilviának, búcsúzó Szülői Szervezeti tagunknak, Tóth Évának, a Szülői Szervezet elnökének, Bujtámé Grósz Renátának és minden kedves szülőnek a felkészítést, a kedves szavakat és az óvodánkért, gyermekekért tett önzetlen munkát.

Óvodánk dolgozóinak nevében minden családnak nagyon jó pihenést, kapcsolódást kívánok a nyári szünidőben és szeretetteljes, következetes nevelést, sok türelmet, odafigyelést és sok-sok örömet, boldog pillanatokat gyermekük iskolai éveiben.

Sósne Baráth Erika

**AZ ÓVODAI TAKARÍTÁSI SZÜNET IDŐPONTJA 2015. JÚLIUS 27-AUGUSZTUS 21.
NYITÁS: 2015. AUGUSZTUS 24.**

Mozgalmas év végi időszak az iskolában

♦ Májusban a leendő elsősök látogattak el az első osztályba, ahol bepillantást nyerhettek az iskolai életbe, az egyes tanórákba. Szinte mind a 21 kis elsős eljött, így Portelekről és Jánoshidáról is itt voltak az óvodások, óvó néni vagy szülő kíséretével.

A hónap vége az osztálykirándulásoké volt. Idén Kecskemétre, a Mátrába és Gyöngyösre, Egerbe és Esztergomba látogattak el alsós osztályaink, ahol szép élményekkel gazdagodtak. Iskolánk 7. osztályos tanulójának idén ismét lehetőségük nyílt Románia egy részének, Erdély magyarlakta településeinek megtekintésére májusban, ahol eltölthettek 1 hetet, így számukra ez összekapcsolódott az osztálykirándulással. Az ötödikesek egy rajzpályázatnak köszönhetően Budapestre látogathattak el, a 6. osztály a Rám-szakadékot és környékét tekinthette meg, a nyolcadik osztályosok az Erzsébet Program keretében három napot a Balaton partján tölthettek el.

♦ Tanítványaink közül sokan színesítették a Hagymányórzók hétvégi programját néptáncos fellépésükkel.

A 3. osztály életében fontos esemény volt az elsőáldozás. 13 fő járult először a szentáldozáshoz. A 7-8. osztályosaink közül többen bémálkoztak.

♦ A tavalyi évben iskolánk csatlakozott a tápiógyörgyei iskola mellett a Barátság Kupa elnevezésű programsorozatba. Diákjaink külföldön, Mikulovban is remek eredménnyel állták meg helyüket, ezzel öregbítették iskolánk hírnevét.

♦ Június elején a művészeti szakkörök tanulói mutatták be mi mindent tanultak a tanév során. A néptánc mellett a modern táncot kedvelők produkciójában gyönyörködhattunk és csodálattal figyeltük az óvodás és alsós kicsik társastáncát. A vendég fellépők pedig azt bizonyították, hogy kitartó gyakorlással hová juthatnak el diákjaink. Azok a tanulók is bemutatkoztak ezen a délutánon, akik ebben az évben kezdtek tanulmányaikat a zeneiskolában. A különböző hangszereken szép és nehéz darabokat hallhattunk előadásukban.

A Dalma táncosaink bemutatója

♦ Megemlékeztünk a színjátszósakkörösök segítségével az Összetartozás napjáról. A délelőtti színesítette a tápiógyörgyei Zeneiskola hangszeres fellépése, és a Határtalanul c. pályázat projektnapi bemutatója.

♦ A tanév legkedveltebb napjai közé tartozik a gyereknap, mely összekapcsolódik a 8. osztály bolondballagásával.

A gyerekek először a megújuló energiaforrásokról, ezen belül a napkollektorokról hallhattak előadást, majd ügyességi játék következett.

A 8. osztály tréfás feladatokkal tette próbára az iskola apraját-nagyját. A legnagyobb tetszést az alsósok körében a kutyás bemutató aratta. Megtudhatták, hogyan kell viselkedni egy idegen kutyával szemben, hogyan lehet szép szóval megtanítani őket különböző feladatokra. Megismerkedtek egy terápiás- és egy mentőkutyával.

Természetesen a gyereknap ajándék sem maradt el, a vattacukor és üdítő mellé mindenki kapott egy strand belépőt is, aminek nagyon örültek.

Közös énekkel kezdődött a bolondballagás

♦ A ballagó 8. osztály ünnepi műsorral vett búcsút az iskola diákjaitól, tanáraitól és minden dolgozójától. Június 13-án ünnepélyes keretek között búcsúztunk el 19 végzős diákunktól.

Az egyik próbatétel: csoki evés késsel, villával

Itt kapta meg **Csinger Fanni** 8. osztályos tanulónk egész éves sportteljesítményéért az „ÉV SPORTOLÓJA” kupát, valamint egész éves művészeti tevékenységéért **Mihály Liliána** a „BÓDI MARGIT DÍJAT”.

Tucatnyi feladatot mutatott be a kutyus

A 8. osztály búcsú műsora

Csinger Fanni 8. o.
„ÉV SPORTOLÓJA”Szörös Boglárka 7. o.
„ÉV TANULÓJA”Mihály Liliána 8. o. kapta a „BÓDI MARGIT DÍJAT”
A Boldogházi Gyermekekért Alapítványtól

A 2014/2015. tanévet június 19-én ünnepélyes tanévzáróval fejeztük be, ahol iskolánk legeredményesebb tanulója **Szörös Boglárka** 7. osztályos tanuló kapta az „ÉV TANULÓJA” kupát.

Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

2014/2015-ös tanév végi összesítő

	1. osztály	2. osztály	3. osztály	4. osztály	alsó ta- gozat	5. osztály	6. osztály	7. osztály	8. osztály	felső tago- zat	össze- sen
mulasztott óra/fő igazolt	42,9	67,3	33,08	40	45,82	42,38	30	68,125	43	45,845	45,86
mulasztott óra/fő igazolatlan	0	0	0	0	0	0	0	0	0		0
nem hiányzott	1	0	1	1	3	2	6	0	0		11
magatartás	4,5	4,38	4,69	4,85	4,61	4,5	4,1	4,375	4,1	4,27	4,44
szorgalom	4,7	4,54	4,43	4,45	4,53	4,11	3,8	3,875	3,5	3,82	4,18
kitűnő	11	3	10	10	34	5	3	6	1	15	49
jeles	2	4	3	2	11	2	1	2	1	6	17
bukás	0	0	0	0	0	0	1	1	0	2	2
osztály átlag	4,67	4,58	4,59	4,66	4,63	4,36	4,07	4,10	3,92	4,11	4,37

A tanév során zajló különböző versenyek eredményei

DALMA DANCE TÁNCCSOPORT: UDO Modern tánc kupasorozat Gyerek-Show-Csoport 1. helyezés

OTP BANK BOZSIK INTÉZMÉNYI –PROGRAM területi versenyen alsós és felsős focistáink is eredményesen szerepeltek. Legeredményesebbek voltak a lányok, akik eljutottak Telkibe, az ORSZÁGOS DÖNTŐBE is.

OTP Bank Bozsik Intézményi Program labdarúgás

Országos verseny (Telki):

III. korcsoport leány: 11. helyezés,

IV. korcsoport leány: 8. helyezés.

Karate Diákolimpia Országos egyéni döntő:

Kerekes Réka 1. hely

Kövér János: eredményesen szerepelt.

Rajz szakköröseink szép és eredményes munkát végeztek a tanév során.

TAVASZÉBRESZTŐ rajzpályázat nívódíj: Kátai Gréta 2.o.

Kis Boglárka 3.o. Matók Erika 3.o. Benkő Henriett 4.o. Mihályi Teréz 4.o.

MI LESZ VELEM 20 ÉV MÚLVA?

Babilon Tudományos Játézház pályázata:

Kátai Gréta 2. o. 1. helyezés

5. osztály 1. helyezés

MEGYEI KÉPZŐMŰVÉSZETI VERSENY Szólnok:

4. helyezett Matók Erika 3.o. (rajz)

különdíj Kis Boglárka 3.o. (rajz)

2. helyezett Mihályi Liliána 8. osztály (rajz)

2. helyezett Fajka Ádám 7. osztály (szobrászat)

3. helyezett Kövér Csenge 5. osztály

KIRÁNDULÁS AZ ERDŐBE országos rajzpályázat:

Szücs Laura 2.o. 2. helyezés

JÓZSEF ATTILA VERSILLUSZTRÁCIÓS országos pályázat: Nívódíj: Barócsi Gábor 4.o. Kerekes Réka 7. osztály
AZ EGÉSZSÉG HATALMA c. országos pályázat keretében állították ki Matók Erika 3. o. munkáját.

KEDVES DOKTOR BÁCSI pályázat

különdíj: Deák Csenge 3. o. és Kis Boglárka 3.o.

EURÓPAI AUTOMOBILITÁS PÁLYÁZAT

1. helyezés Kordács Bálint 7. o.

Különdíj: Mihályi Liliána 8. o.

HORTOBÁGY CSODÁI versillusztrációs rajzpályázat

1. hely Mihályi Liliána 8. osztály

NYÁRI ÉLMÉNYEIM pályázat

Nívódíj: Mihályi Liliána 8. osztály

Műve egy könyvben megjelent.

KÖZLEKEDJ OKOSAN! rajzpályázat

3. helyezés Kövér Csenge 5. osztály

AZ ÉN CSALÁDOM megyei rajzpályázat

2. helyezett Mihályi Liliána 8. osztály

3. helyezett Urbán Írisz 5. osztály

A Rigó Énekeljen! Országos biológia csapatverseny

7. helyezés, 5-6. osztály: Gosztonyi Dóra,

Nagy Nóra, Urbán Írisz, Mihályi Mária

1. helyezés, 7-8. osztály: Györfi Orsolya,

Szörös Boglárka, Kordács Bálint, Durucz Dávid.

Madarak és Fák Napja Országos biológia csapatverseny

17. helyezés: Györfi Orsolya, Szörös Boglárka,

Gosztonyi Dóra.

Kaán Károly természetismeret verseny

Megyei verseny:

8-9-10. helyezés Gosztonyi Dóra, Muhari Kristóf, Kátai

Szabolcs

Velünk történt ...

Köszönet

Nagy öröm érte családomat!

Réka lányom ismét elnyerte a Hansgrohe Kft. bizalmát, és jelentős támogatást nyert az elkövetkező Kyokushin Karate nemzetközi versenyekre. Bízom benne, hogy az eddigi kimagasló eredményei, a támogatás segítségével, a jövőben is folytatódnak.

Köszönöm a Hansgrohe Kft ügyvezetőjének, Császár Zoltánnak, és képviselőjének, Vámosi Norbertnek együtt érző emberségét. Köszönöm Norbinak, hogy figyelemmel kíséri lányom sporteredményeit, és azt, hogy meggyőző érveivel sikerült a támogatást megnyernie. Az adományt A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány kezeli, és a szerződésnek megfelelően juttatja el számunkra. Jó érezni, hogy továbbra is számíthatunk az emberek figyelmére, és szerető támogatására.

Fotó: Babinyecz J.

Köszönettel: Kerekes Antal

Boldogházi gyermekek a Csányi Alapítványban

A Csányi Alapítványt Csányi Sándor – az OTP Bank elnök – vezérigazgatója – hozta létre. Az alapítványnak számos tevékenysége van, de fő célkitűzése az Életút Programban megvalósuló tehetséggondozás.

Céljuk az, hogy a tehetséggondozásban elismert, kiemelkedő szakemberek bevonásával, valamint a helyi szakemberekkel (pedagógusokkal, családsegítőkkal, nevelési tanácsadókkal, pszichológusokkal) együttműködve olyan tehetséges, de hátrányos körülmények között élő gyermekeket válasszunk ki, akiket éveken keresztül segíthetünk nehézségeik leküzdésében és tehetségük kibontakoztatásában.

A tehetséggondozó programjára az Alapítvány a támogatásokkal növelt alapítói vagyon mindenkorli hozamát fordítja. Ezért a kuratórium évente meghatározza az indítható tehetséggondozó csoportokba bevonható gyermekek számát, valamint a kiválasztásban érintett térséget, és a támogatás elnyerésére minden márciusban pályázatot ír ki.

Életút Program

Az Életút Program célkitűzése, hogy hátrányos helyzetű, tehetséges gyermekek életútjának, egy-egy alapvető életszakaszának végigkísérésével segítse a gyermekeket szociokulturális hátrányaik leküzdésében, tehetségük kibontakoztatásában.

Ez a hosszútávra tervezett feladatvállalás a tehetséggondozó programok között egyedülállónak számít Magyarországon. Egyrészt azért, mert a gyermekek támogatása 10

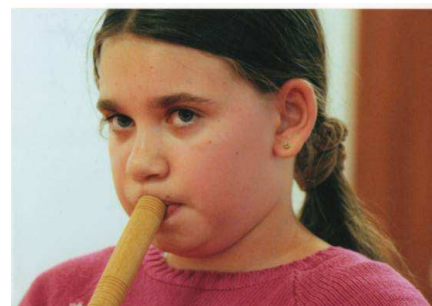
éves kortól kezdődik, különböző életszakaszokban és iskolatípusokban (általános iskola felső tagozata, középiskola, egyetem-főiskola) más-más módon és más-más eszközökkel folytatódik, amíg fiatal felnőttként a támogatottak a munkaerőpiacra kerülnek. Ez gyermekként jelenthet akár 11-14 évet is. Másrészt a tehetséggondozó programnak kiemelkedően fontos eleme, hogy az általa felkarolt gyermekeket, családjaikat egyéni szociális támogatással is segíti, hogy elháruljanak azok az anyagi akadályok, amelyek a gyermekek tehetségének kibontakoztatását meggátolnák.

Az Életút Programban a tanulók délután és hét végén az ország különböző régióiban található, az Alapítvány által működtetett közösségi házak tehetséggondozó csoportjaiba járnak. A 10-15 fős csoportokban a gyermekek személyre szabott foglalkozásait pedagógiai és pszichológiai méréseken alapuló egyéni fejlesztési tervek keretében az alapítvány főállású mentorai szervezik meg.

Iskolánkat nagy öröm és megtisztetés érte, hiszen 2 gyermekünk, MIHÁLYI TERÉZ és MIHÁLYI MÁRIA is bekerült ebbe a programba. A bekerüléshez szükség volt egy iskolai – osztályfőnöki, művészeti szakköri vezetők – ajánlásaira, vala-

Mihályi Teréz Benedikta

Mihályi Mária Bernadett

mint egy egész napos program keretében bizonyították be tanulóink – közös játék, beszélgetés, portfólió, felvételi feladatsor írása matematikából és szövegértésből – hogy megfelelnek az Alapítvány elvárásainak. Két tehetséges gyermekről van szó, akik igazán megérdemlik ezt a lehetőséget. Kívánjuk nekik, hogy érezzék jól magukat az Alapítványban és legyenek nagyon sikeresek!

TISZTELT JÁSZBOLDOGHÁZAI LAKOSOK!

2015. július közepétől a rendelőben belgyógyászati magánrendelést nyitok.

Időpontja: kedd délután 16 órától előzetes bejelentkezés alapján.

Profilom: cukorbetegség kezelése, magas vérnyomás kezelése – vérnyomás beállítás, kardiológiai elővizsgálat.

Lehetőség lesz belgyógyászati szakorvosi javaslatok kiadására is.

Telefon: 70/287-8164

Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet

Bemutakozó...

Beszélgetés közösségünk fiataljaival

Kerekes Dániel a Debreceni Egyetem Műszaki karán végzett fiatal mérnök.

Évek óta terveztem a beszélgetést Danival, vajon hogyan indult el pályakezdőként a választott úton, az időpont-egyeztetés azonban sosem volt könnyű.

Mostani beszélgetésünkre készülve telefonhívásomra Svédországból válaszolt.

Örülök, hogy találtunk alkalmat arra, hogy meséljen eddigi útjának állomásairól, tapasztalatairól.

Tegnap érkezél haza Svédországból, ahol most dolgozol. Napjainkban igen sok fiatal vállal munkát külföldön. Tudatosan készültél külföldi munkára, vagy jött egy lehetőség?

Az egyetem elvégzése után Cegléden kaptam munkát karbantartó mérnökként, ahol egy évet töltöttem el.

Barátom, Gömöri Péter már évek óta dolgozott egy lengyel cégnél, az RW SWISS Automationnál, akik éppen a kecskeméti Mercedes Gyárban dolgoztak külsős céggént. Peti sokat mesélt az ott folyó munkáról, és a szakmai fejlődés szempontjából is csábító volt a lehetőség.

Felkeltette az érdeklődésemet, és mivel a gyárban bővítésre készültek, fiatal magyar mérnököket kerestek, így viszonylag könnyű volt bejutni.

Ekkor még nem volt szó külföldi munkáról, viszont a szerződés tartalmazta a lehetőséget, ez azonban egyáltalán nem motivált abban, hogy munkahelyet váltsak.

Gépészmérnök vagy, ezen belül hogyan választottál szakterületet?

A Debreceni Egyetem Műszaki Karán másfél év után három szakirányból választhattunk.

Azért választottam a karbantartó mérnöki szakot, mert a karbantartás alapjait megtanultuk, amit a későbbiekben a speciális, cégenként változó géptípusokra lehet alkalmazni. **Említetted, hogy az egyetem után Cegléden találtál munkát. Az elképzeléseknek megfelelő munkahelyet megtalálni nem mindig könnyű. Hogy indult a te pályád?**

2012 januárjában kaptam diplomát. Februárban Budapesten a HVG-állásbörzén találkoztam először az Infineon Technologies Cegléd Kft. nevével.

Ez egy mikroelektronikai eszközöket gyártó világcég.

Májustól karbantartó mérnökként kezdtem itt dolgozni.

Nagyon jó csapatba kerültem, sokat segítettek az indulásnál. Élveztem a munkát, érdekelt, és nagy kihívás volt ez számomra. Az pedig ajándék volt, hogy a Cegléd és Boldogháza közötti kis távolság miatt bejárhattam naponta, ugyanis nagyon kötődöm az otthonomhoz.

A mostani munkád távolabbra szólít.

2013 augusztusában kerültem az RW SWISS Automationhoz robotprogramozó mérnökként. Az RW SWISS Automation profilja ipari robotok üzembe helyezése autógyártó cégek számára.

Először Kecskeméten a Mercedes Gyárban kezdtem, majd folytattam Németországban, a jelenlegi projektünkben pedig Svédországból a Scania-nál dolgozunk. A Scania kamiongyártó cég.

Amikor a mechanikusok átadják számunkra a robotokat, a mi feladatunk az, hogy megfelelő mozgáspályák betanítá-

Névjeggy

Neve: Kerekes Dániel

Született: 1987. július 18.

Szülei: Kerekes István géplakatos, hegesztő

Márkus Terézia körzeti ápolónő

Iskolái: Pálffy János Műszeripari és Vegyipari

Szakközépiskola Szolnok,

Debreceni Egyetem Műszaki Kar

sával alkalmassá válnak egy karosszéria összeszerelésére.

Hogyan, milyen körülmények között dolgoztok?

Egy korszerű gépekkel felszerelt nagy üzemcsarnokban dolgozunk.

A munkaidőnk reggel 7-től este 6-ig tart a hét minden napján, szombaton és vasárnap is. Három hét munka után egy hetet itthon töltök.

A munkahelyen eltöltött napi 11 órából fél óra ebédidő. Nincs semmilyen megszorítás, nincsenek meghatározott szünetek, ezeket magunk döntjük el.

A cég biztosít lakást számunkra, ami a munkahelyünkől kocsival kb. 10 percre van. Szép környezetben, kényelmes, mindennel felszerelt lakások ezek.

Étkezésre a Scania ebédlőjében kulturált körülmények között van lehetőség.

Nemzetközi csapatban dolgozol, vagy főként magyarokkal vagy együtt?

Mindössze négyen vagyunk magyarok. Szoros munkakapcsolatban lengyelekkel, osztrákokkal és szlovákokkal vagyunk, a későbbi munka folyamán lesz több kapcsolatunk a svédekkel.

Gondolom, a társalgási nyelv az angol, azért biztosan tudsz már néhány érdekes svéd szót is.

A munkahelyen mindenki angolul beszél. A szakmai nyelvben nagyon jártasnak kell lennünk.

Nagyon tetszik nekem, hogy az utcán találkozva kortól függetlenül még a legegyszerűbb emberek is beszélnek angolul.

A napi vásárlás és a különböző ügyek intézése is angol nyelven történik. Néhány svéd szót már valóban megtanultam inkább csak érdekességként.

A viszonylag hosszú napi munka után milyen lehetőség van kikapcsolódásra, pihenésre?

Svédországban

Oskarshamn a fővárostól, Stockholmtól 200 km-re délre fekszik. Jászberény nagyságú város. A lakosságot sokféle nemzet fiai alkotják. Nyugodt, csendes, kellemes kisváros a Balti-tenger partján, így sokszor lesétálunk a tengerpart-ra.

A városban egy zenés-táncos szórakozóhelyet ismerek, ott mindig jó a hangulat.

Egyébként az internet megkönnyíti a szabadidő eltöltését és a kapcsolattartást. Szüleimmel, a Debrecenben élő nővéremmel, Angélával és a világ bármely részén élő barátokkal állandó kapcsolatban vagyok.

A kikapcsolódáshoz hozzátartozik az ismerkedés. Milyenek a svéd lányok?

A munka utáni ismerkedésre kevesebb a lehetőség. A közvetlen munkahelyen egyáltalán nincsenek lányok, a Scania ebédlőjében találkozunk csak néhányal.

Úgy gondolom, a magyar lányoknál egyik nemzet lányai sem szebbek.

Itthon már kisgyerekként is nagy focista voltál, később tagja voltál a helyi futballcsapatnak. Mi maradt meg a sport szeretetéből?

Egy sportszerűlés a versenyszerű futballt már korábban megakadályozta.

A foci szeretete hobbiként azóta is megmaradt. Itt Svédországban néha nemzetközi, focit kedvelő csapat jön össze, ilyenkor nagy mérkőzéseket vívunk. Ez azért is könnyű, mert a városban egymást érik a gyönyörű zöld füves pályák.

A legtöbb szülő aggodalommal telve engedi útjára a már felnőtt gyermekét is. Tudom, hogy mindig nagyon szoros volt a kapcsolatod a szüleiddel. Ők hogy viszonyultak az eddigi döntéseidhez, hogy fogadták a külföldi munkát?

Örültek annak, hogy az egyetemi évek után könnyen találtam munkát.

Örültek a váltásnak is, hiszen Kecskemétre barátok közé kerültem, és a szakmai lehetőségeket is nagyon értékelték. A külföldi munka híre meglehetősen gyorsan jött. Egyik szombaton tudtam meg, hogy másnap, vasárnap utazunk Németországba Heilbronnba.

Mivel sok idő nem volt megvitatni mindezeket, néhány intellemmel és tanácsokkal láttak el, úgy érzem, bíztak bennem.

Három hét intenzív munka után egy hét szabadság. Így az itthon töltött hétnek biztosan minden perce nagy érték számodra és a szüleid számára.

Az itthon töltött idő valóban nagyon fontos, a szüleim és a falu, ahol felnőttem, nagyon sokat jelentenek nekem. Ilyenkor mindenkinek és mindennek szeretnék eleget tenni. Nagyon beosztom az időmet, otthon sokat beszélgetünk, és segítek mindenben, amiben csak tudok.

Persze kell, hogy a barátokkal is találkozzunk. Az általános iskolában kialakult barátságok a mai napig megmaradtak, nagyon erős szálak kötnek össze bennünket, így különösen fontos, hogy összejöjjünk.

Mondhatom, hogy az itthon töltött egy hét alatt "felszívom magam", és jöhet az újabb 3 hetes munka.

Svédország különleges természeti csodáival lenyűgözi a látogatókat. Lesz lehetőség felfedezni az országot?

Ahhoz, hogy az országot megismerjem, több szabadidő kellene. Mindig érdekelt a természet, szeretek új dolgokat megismerni, de az itthon töltött egy hét mindennél fontosabb számomra.

Azért bízom benne, hogy az ott-tartózkodásom alatt –ha nem is a teljesség igényével– lesz módom többet megtudni az országról.

Egy hosszabb szabadság is előtted áll, mivel fogod tölteni?

Már egészen kisgyerekként is imádtam a motorokat. Apától örököltem ezt a szenvedélyt. Ő tanított meg motorozni, később együtt élveztük a sebességet. Ez az érdeklődés végigkísért a középiskolás és az egyetemi évek alatt is. A szabadságom idején - ami két hét lesz augusztusban - a baráti körrel egy erdélyi motoros túrát tervezünk. Nagyon várom!

A motorozás a szenvedélyemmé vált

Végezetül hogyan tovább?

A különböző helyeken, más-más országokban munkával eltöltött idő az adott projekt függvénye. Mindig odamegyünk, ahová a munkánk szólít.

Szívesen megismernék még más országokat, más kultúrákat, de az egészen biztos, hogy - később és végleg - itthon, Magyarországon, és ha lehet, közel Boldogházához fogok letelepedni!

Így legyen! Addig azonban még sok élményt, ismeret-szerzési lehetőséget, a munkában pedig sikereket kívánok!

Konkoly Béláné

Boldogházán itthon

Beszélgetés a Szalóki családdal

Forró nyári hőségben kerestünk hűs helyet a Tavasz (régen Úttörő) utcai házukban. (Ez a ház valamikor Dudás János bácsi – aki vasutasként dolgozott és felesége, Rózsika néni tulajdona volt.)

A Szalóki család két éve költözött községünkbe. Három gyermekük van: Imi, Niki és Lili. A beszélgetésbe a férj Imre, a feleség Évike mellett ők is bekapcsolódtak.

Hogyan határoztátok el, hogy Boldogházát választjátok új otthonotoknak?

Évike: A Neszűr nulladik dűlőjében laktunk, ott volt a házunk, a nagy telkünk, kertünk, és úgy gondoltuk ott is öregszünk meg. S ahogy romlott a közbiztonság, egy nap alatt döntöttünk, hogy el innen! A közbiztonságra egy példa. Amikor Niki lányunk 8 éves volt, már egyedül jött haza a buszon a berényi iskolából. Az utolsó években, már ha buszra szállt, telefonált, és mentünk érte. Ő is, mi is féltünk. Októberben hirdettük meg a házunkat, és januárban már vevőre is találtunk. A vevő tudta, hogy hová fog költözni, mi nem árultunk zsákbamacskát.

- És hogy Jászboldogházát választottuk? - vette át a szót a **fiú Imre**, aki két nappal az érettségi előtt áll. (A Klapka György Szakközépiskolába jár OKJ szakképesítése lesz: szerszámtervezés és programozásból.). Csak ez jöhetett számításba! Én is mertem ezt a települést, tudtam, hogy itt rend, nyugalom, tisztaság van. A család egyetértett velem. Így találtunk erre a házra.

Tudom, Nektek, fiataloknak még nehezebb volt megszoknotok a váltást. Barátok, ismerősök elmaradtak.

Niki: (Aki szintén a napokban érettségizik a Terplán Zénó Szakközépiskolában). Nekem gyorsan ment a beilleszkedés. Egyrészt megmaradtak az iskolatársak, itt pedig új ismerősökre tettem szert. Barátaim lettek Boldogházán is: Pankotai Erika, Debreczeni Dóri.

Lili: Nekem egy kicsit nehéz volt megszokni az új környezetet, hiszen az iskolám, az osztályom megmaradt a berényi Gyakorló iskolában, ahol most végeztem az 5. osztályt. De itt is vannak már játszótársaim.

Imi: Nekem a nagy tér, a természet hiányzik, ami a Neszűrben adott volt. Egy kissé elszigetelve érzem magam! Ott nagyon sokféle állatunk volt, itt tyúk, vadkacsa, dísztyúk, házi kacsa, három cica és két kutya.

Évike: Én az első naptól úgy érzem, új otthonot találtunk, és itthon vagyok! A férjemtől az első hónap után kérdeztem, haza jöttél? Ő felelte: "Nem dolgozni!"

Imre: Azóta persze már én is másképp gondolkodom. Rengeteget dolgoztunk, alakítottunk a házban. Ami nagyon jó, mindent együtt végzünk és végeztünk. A lányoknak két külön szobát alakítottunk ki, a régi előszobából és konyhából lett a nagy nappalink. A mikor a válykot pakoltuk ki, mind Éva dobálta, lapátolta fel a pótkocsira. A melléképületet pe-

dig Imrusnak alakítottuk át szobává és fürdőszobává. Mivel munka után itthon újabb feladat várt és vár, kevesebb időnk jut az ismerkedésre, barátkozásra. De mindenkivel szívesen beszélünk!

Hol dolgoztok?

Imre: Én Jászládányon, a T-Plasztikban. CNC marós vagyok, és két műszakban dolgozom. Boldogházáról Sípos Gyulával járunk oda, aki szintén ezt a községet választotta új otthonául.

Évike: Számomra a család a legfontosabb, így Imivel és Nikivel 6 évig voltam otthon, Lilike megszületése után pedig főállású anya lettem.

Bolti eladó a végzettségem. Jelenleg közmunka keretében az iskolában dolgozom, és nagyon jól érzem magam.

Mit csináltok a szabadidőtökben?

Imre: Kertészkedünk. Van főlánk. Benne hagyma, retek, saláta, paprika, paradicsom, brokkoli. Próbálkozunk a földimogyoróval, dinnyével, kukoricával.

Évike: Meg kellett szokni ezt a talajt a neszürri homok után. Segítséget Batáné Erzsikétől kaptunk, és a munkálatoknál őt figyeljük, mit hogyan kell tenni.

Niki, Imi: Nekünk

most az érettségi a legfontosabb!

Niki: Utána pedig izgulhatok hová vesznek fel! Első helyen az anglisztika szakot jelöltem meg a debreceni egyetemen, másodikként pedig az angol-történelem tanári szakot.

Imi: Én nagyon szeretek olvasni, és „mindenevő” vagyok. Csak tartalmas legyen a könyv! Természetesen a számítógép is nyújt lehetőségeket a kapcsolódásra.

Töletek is megkérdezem, min kellene, lehetne változtatni Boldogházán?

Niki: Ne késsenek a vonatok! Sokszor kerültem már kellemtelen helyzetbe emiatt.

Imre: A csatomázást mielőbb meg kellene oldani!

Lili: Nekem így tetszik, ahogy van!

Évike: A Neszűrben tagja voltam a Hajta-Öregerdő-Neszűr-Egyesületnek. Ez egy átfogó egyesület volt, nagyon sok jó kezdeményezéssel. Ahogy itt látom, sok egyesület van, egymás mellett, egyedül dolgoznak. Átfogó szervezetnek is kellene lenni, hogy a lakosságot mind jobban be tudják vonni a munkába.

Kedves Szalóki család! Köszönöm a beszélgetést, és akkor megígértem, nagyon szorítunk Imi és Niki érettségi vizsgájáért.

Szerencsére, azóta mind a ketten sikeresen túl vannak a megmérettetésen. Tartalmas szünidőt, sikeres felvételit, és sok szép nyári élményt kívánunk.

A szülőknek pedig - olvasóink nevében - további sok energiát, erőt, egészséget, hiszen ötletük ezernyi!

Zrupkó Ferenccé

Beszélgetés Besenyi Gyula gazdálkodóval

Az elmúlt évben érdeklődve figyeltük a Jánoshida felé vezető út melletti telephelyen a szorgos építkezést. Azóta elkészült a gépszín, ami az építetű szerint több célnak is megfelel: terménytárolásra, vagy akár állattartásra is. A telep tulajdonosa Besenyi Gyula, aki röviden, egyszerűen beszél arról, hogyan vált gazdálkodóvá, milyen nehézségekkel kell megküzdenie, hogyan tervezi a jövőjét. Amikor a riportra készültem, kezembe került a 33 évvel ezelőtt készült ballagási képünk. (Osztályfőnöke voltam Gyuszinak.) A képet megmutattam a nyolc éves kislánknak, és kértem keresse meg rajta az édesapját. Rövid latolgatás után rámutatott az egyik fiúra, és közölte: „ Ez hasonlít leginkább rám.” És valóban, a kislány megtalálta az édesapját.

Gyuszi! 33 évvel ezelőtt is így tervezted a jövődet?

Ha 33 évvel ezelőtt végeztem az általánost, akkor hogy kerültem fel a fiatal gazdálkodók listájára? De komolyra fordítva a szót, valóban nem gazdálkodónak készültem! Mint minden fiú nagyokat álmodtam én is, kamion sofőr akartam lenni. Kövér Zolival együtt jelentkezünk az újszászi Közlekedési Szakközépiskolába. Nyári gyakorlatra a termelőszövetkezetbe jártunk, és az érettségi után is idejöttem dolgozni. Hat hónap után elvittek katonának. 89-ben szerettem le, és jött a rendszerváltás. Szüleim megkérdezték, mihez akarok kezdeni: besegítek a gazdaságba, vagy veszek egy teherautót és fuvarozhatok. Az előbbi választottam.

Tehát a családotól nem állt messze a gazdálkodás?

Nem. Akár az apai ágot, akár az anyai ágot nézem, a föld, a jószágok szeretete a génjeikben volt. Amikor megkezdődött a szövetkezetesítés, apám belépett, és onnan is ment nyugdíjba. Édesanyám viszont nem adta fel a gazdálkodást, mindvégig otthon dolgozott. Több tehenünk, jószágunk volt. Emlékszem, amikor 200 libája volt, ősszel megtömte őket, és felpuolva vitte a pesti piacra. Mégsem úgy emlékszem rá, hogy belefulladt volna a sok munkába. Libatömés közben maga mellé vett, és úgy mesélt a családról, annak történetéről, és természetesen a mesék világából is. 1992-ben a kárpótlások idején lett nyugdíjas az apám. Igyekeztünk minél jobban kijönni a kárpótlásokból. Akkor szereztük meg a jelenlegi telephelyünket, ahol a meglévő épületben 350 juhot neveltünk. Ekkor vásároltuk az első új gépünket, egy MTZ-t. Édesanyám ösztönzésére, biztatására sikerült egyre több legelőt, szántót vásárolnunk. Az indulásnál sokat segített a KITE szakembere, Konkoly Béla is. Kedvező ajánlataival, feltételeivel jó minőségű vetőmaghoz, vegyszerekhez, gépekhez juthattunk. 2000-ig, édesanyám haláláig párhuzamosan foglalkoztunk a földdel és az állattenyésztéssel. Mára már csak a föld maradt, ehhez szereztem be megfelelő gépeket, eszközöket.

Szép gazdaságod van, sokat is dolgozol érte. Még mindig lelkesen?

Igen. Nem lehet abbahagyni, hiszen ebből élek, és ebből tartom el a családomat. De a kisfiunkat nem erőltetem rá a gazdálkodásra, bár kiskora óta imádja a gépeket! Együtt jön velem

aratni, szereti a gépek zaját, ismeri őket, tudja az adataikat, a márkájukat. Bár most a számítógép jobban leköti a figyelmét! De majd kinövi ezt is. Erre példa, hogy tavaly repült először, és azóta pilóta akar lenni. Szimulátoron játszik, irányítja a gépet a képzeletbeli légtérben. Modellezik, gyűjti a különböző géptípusokat. Persze nyolcévesen még nem lehet eldönteni a jövőjét. Mi a lehetőséget adjuk, nevelésére, tanulására odafigyelünk, és ő fog határozni a sorsáról.

Milyennek látod ezt az évet?

Nem túl jónak! Az időjárás nagyon kitolt velünk! Nem jött a csapadék, és a június eleji hőség végképp megpecsételte az ez évi termés mennyiségét, minőségét. Hát bízunk abban, amit az új támogatási rendszer ígér!

Szépén mutat a telephelyed. Az új tároló építése gondolkodást sok gondot és örömet jelentett. Ki tudod használni a pályázati lehetőségeket?

1994-ben pályáztam utoljára, akkor sikeresen. Azóta nem is próbálkoztam, ezt a gépszínt is önerőből építettem, de hihetetlen, mennyi dokumentációt kellett naprakészen tartani. Építési naplót vezettünk, még azt is be kellett jegyezni, ha a mester kezébe vette a kalapácsot! Persze most túloztam, de a lényegen nem változtat. Még mindig nagy a bürokrácia, és ezzel elveszik az emberek kedvét! A tárolóval régi tervem vált valóra, hiszen az előző istálló épület már nem volt hasznosítható semmire, technológiailag még állattartásra sem felelt meg.

Akik mezőgazdasággal foglalkoznak, nem maguk osztják be idejüket. Te hogyan oldod meg, hogy eljussatok egy-egy közös nyaralásra, utazásra a családdal?

Erre nagyon figyelek, ügyelek. Ha vége az aratásnak, hosszabb időre igyekszem a vízparthoz minél közelebb kerülni. Ha hegyi levegőre vágyunk, felmegyünk a Mátrába, ugyanis a feleségem szüleivel együtt ott van nyaralónk.

Milyen terveid vannak a jövő évekre?

Legfontosabb, hogy meg tudjam tartani a színvonalat! Nem vágyom több földre, a meglévőket – különösen a gyepgazdálkodást – szeretném a megfelelő szinten tartani. Természetesen a család a legfontosabb a megélhetés mellett.

Kedves Gyuszi! Örülök az utolsó gondolataidnak! További sikeres gazdálkodást, ehhez nagyon jó egészséget, családi életedben pedig nagyon sok örömet és boldogságot kívánok.

Zrupkó Ferencné

Őseink nyomában

„A családok történetéből összeáll a történelem.”

A Konkoly család története is bizonyítja a fenti idézet igazságát, hiszen az ősök nyomait követve egészen Dózsa Györgyig sikerült visszajutni. Az évszázadok alatt megannyi történelmi sorsfordulót, számos rendszerváltozást éltek meg a család tagjai. Ez alkalommal róluk beszélgettünk dr. Konkoly Mihállyal és feleségével, Pannikával.

A falon gondosan összeállított terebélyes családfa, fölötté ragyogó színekkel festett családi címér. Előttünk egy szép kivitelű vaskos album, melynek címe: Családfánk. Misi bácsit biztosan régóta foglalkoztatja a család története.

- Nekem eszembe sem jutott soha, hogy családkutatást végezzek. A fiaim, László, Attila, és főleg Misi sokszor kértek, hogy írjam le hogyan, milyen körülmények között éltem. Amikor végre rászántam magam, arra gondoltam, nem írhatok addig magamról, amíg le nem írom szüleim, nagyszüleim - az őseink történetét. Leültem hát, hogy a munkához fogjak, és akkor rádöbbsentem, hogy szinte semmit sem tudok róluk, még a szüleimről sem! Fájdalmas érzés volt, hogy őket már nem kérdezhetem. Elkezdtem a kutatást, és a két-éves munka szép eredményeket hozott, emellett sok izgalmas élményt nyújtott.

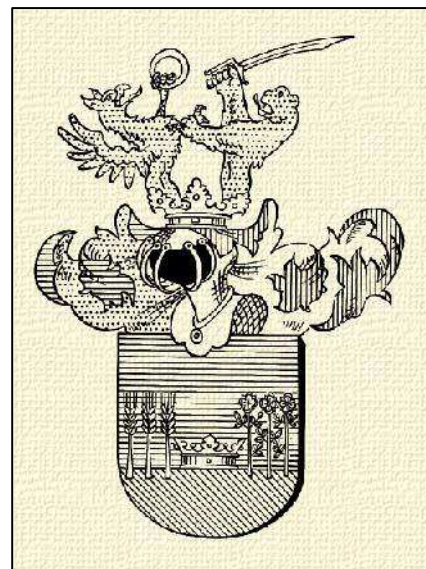
zott, emellett sok izgalmas élményt nyújtott.

A családfán összesen 240 családtag szerepel! Honnan sikerült összegyűjteni az adatokat?

- Először a Jász Múzeumban kutattunk, a régi anyakönyvek itt találhatók mikrofilmen. Olvasgattam az anyakönyveket, és ahogy jöttek sorban a Konkolyok, belelkesültem. Egyre jobban érdekelt, milyen is volt a múlt, hogyan éltek elődeink. Jászberény után a szolnoki levéltár következett, majd Budapesten az Országos Levéltárban és Kecskeméten is kutattam az ősök után. Szerencsére komoly segítségem volt. A feleségem hasonló lelkesedéssel vett részt ebben a munkában, és amikor hazajöttem egy-egy kutató útról, közösen rendeztük az anyagot, egyeztetjük az adatokat. Az ő érdeme, hogy ilyen szépen rendszerezve, kötetbe foglalhattuk az eredményeket. Meg kell említenem Besenyi Vendel mindenkori segítségét is. Ha kutató munkája során bárhol Konkoly névre bukkant, azonnal szólt nekem, ez még ma is így van.

Egy-egy családkutatás számtalan meglepetést tartogat. Ilyen lehetett, amikor kiderült, hogy a Konkoly család nemesi származású.

- Senki sem emlegette a családban,

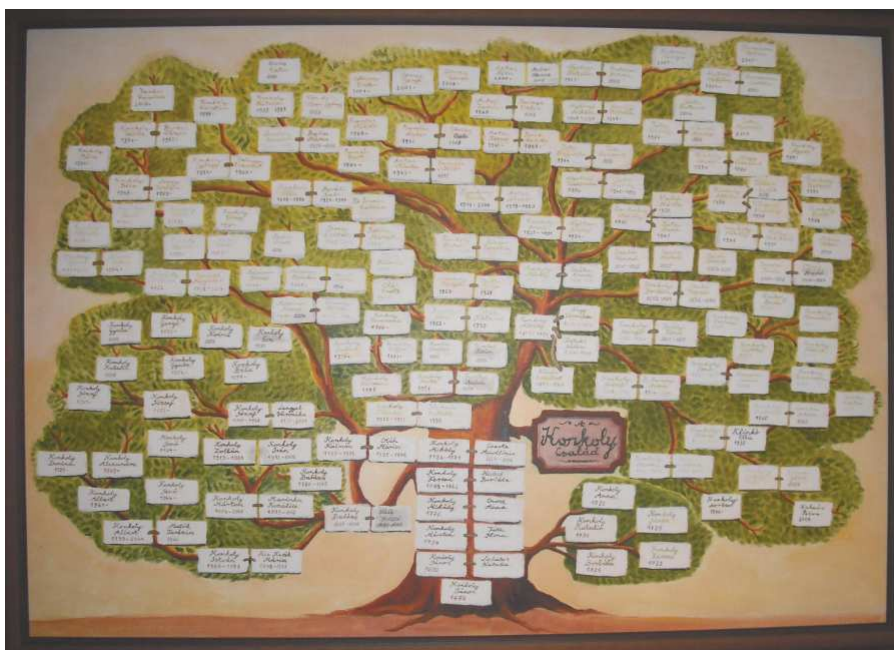

A családi címér rajza

hogy nemes őseink voltak, azt hiszem, nem is tudtak erről. Nagy öröm és igazi meglepetés volt, amikor a kutatás során kiderült, hogy Konkoly János nevű ősünk I. Lipót császártól nemességet kapott 1666-ban. Sikerült megtalálni a nemesi címet is, ami utal a család nevére. A címerpajzsban három búzakalász mellett korona, és három szál konkoly látható. A címer tan szakértői szerint a búza és konkoly együttes ábrázolása mezőgazdaságra, búzanemesítésre utal, és a többi jelképnek is pontos jelentése van. **Aztán ugyanez a Lipót császár eladta a Jászkunságot a Konkoly család birtokaival együtt a Német Lovagrendnek...**

-Igen, és amilyen különös a sors, amikor Mária Terézia 1745-ben lehetővé tette a megváltást, a redemptiót, ugyancsak Konkoly János volt, aki földet váltott, redemptus lett. Talán tőle ered a föld iránti különös ragaszkodás, ami családbunkban nemzedéken át öröklődött. A föld birtoklása tartást, öntudatot ad és függetlenséget, meg persze embertelenül sok munkát. Ezt láttam szüleimnél, nagyszüleimnél, és számomra is természetessé vált a föld és a földet művelő ember tisztelete.

Az eltelt évszázadok alatt sok mindent megélhettek az ősök. De ho-

A falon gondosan összeállított terebélyes családfa

gyan kapcsolódik Dózsa György a Konkoly család történetéhez?

- Sokáig úgy tudtuk, hogy Konkoly János az első közös ős, aki 1656-ban született. Később azonban előkerült egy dokumentum, ami visszavezeti családunkat egészen a Dózsa-féle parasztháború idejére. Az irat arról szól, hogy 1519-ben bíróság elé állították Konkoly Jánost a társaival, mert 80 ökröt hajtottak el 1514-ben. A bizonyítás során kiderült, hogy az ökröket Dózsa György hadseregének élelmezésére hajtották el. Az irat alapján Konkoly Jánost tekinthetjük az eddig ismert legrégebbi ősünknek.

Minden családban vannak erőteljes karakterek, meghatározó személyiségek. Az albumot olvasva, a Konkoly családban Konkoly Mihály felesége, Cserta Apolló lehetett ilyen.

- Dédanyánk valóban különleges személyiség volt. Katonás, kemény aszszony, a legtöbbet félték tőle. Nem volt könnyű élete, 47 évesen özvegyen maradt, nevelte a két fiát, majd azok gyermekeivel együtt 18 fős családot tartott össze, sokszor bizony kemény szavakkal, de tiszteletre méltó elszántsággal. Az ő személyétől ágazik ketté a családunk Balázs és Mihály ágára. Nagyon vallásos volt, ő állította a Konkoly keresztet a családban birtokán a millennium tiszteletére.

Az album nem csupán a család adatait közli, de emberközelbe hozza a sok-sok évvel ezelőtti ősök életmódját, mindennapjait.

Különös érzés belegondolni, hogy mi mindent átéltek elődeink az 1600-as évektől. A kilenc generációval ezelőtt élt Konkoly János ősapám még földbesüllyesztett kunyhóban élt, nomád pásztorkodás, vadászat volt a foglalkozása. Azóta bizony alaposan megváltozott a világ. De talán a génekben öröklődik valami: Laci fiam vadász szenvedélyét például ide vezetem vissza...

Az igényesen, „levéltárosi” pontossággal összeállított album túlmutat a család történetén. Benne a tágabb család, a jászok történetének fontos forrásai is szerepelnek. Misi bácsi számára mit jelent a jász származás?

- Nekem mindig sokat jelentett az a tudat, hogy jász vagyok. A kutatás során bizonyosságot is szerezhettem

erről. Őseink Jászberényben éltek, ahol a török idők után készült összeírásban már helybeliként írták össze őket. Különleges, összetartó és öntudatos nép a jász, jó érzés közéljük tartozni. Miután őket tekintem a tágabb családunknak, elmondható, hogy a hajszálgökök tulajdonképpen Iránig, a jászok eredetig vezetnek. Biztatom a Konkoly leszármazottakat is, legyenek büszkék a jász származásukra. Az összeállított anyag egy példányát átadtuk a Jász Múzeumnak, hátha akadnak majd, akik tovább bogozzák az ősök történetét.

Időközben elkészült az anyai ág története is, melyben meghatározó szeretettel ír szüleiről, főként édesanyjáról, Szőke Annáról.

- A Szőke család történetét unokatestvérem, Szőke Dezső készítette el, én pedig kiegészítettem a nagyszüleim és a szüleim emlékeivel. Szerettem volna, ha nem csupán adatok szerepelnek róluk, hanem azt is bemutathatom, hogyan éltek, milyen körülmények között, mennyi munkával teltek a napjaik, mennyi megpróbáltatást kellett elszenvedniük. Édesanyám nagyon közel állt hozzám, jólesett róla írni, úgy éreztem, tartozom ezzel neki, és így jobban megismerhetik őt az utódok is.

Szüleim, Szőke Anna és Konkoly Mihály 1919-ben

Egy új ágacska
– Misi fiamék kislánya, Kitty

Azt hiszem, a gyerekeket is megferőtözte a családkutatás szépsége és a múlt iránti érdeklődés.

- Nagyon jólesik, hogy fiaim is érdeklődnek őseink iránt, sokszor talán még nálam is lelkesebbek, és biztatnak a folytatásra. Megható volt, amikor néhány éve karácsonyra ezzel a szép családfával leptek meg, a születésnapomra pedig szakemberrel megrajzoltatták, majd elkészítették a színes családi címet. Ennél szebb ajándékot nem is kaphattam volna. Számomra nagy boldogság, hogy el tudtam végezni ezt a munkát. A kutatás során, és az albumot lapozgatva egyre mélyült az őseim iránti tisztelet. Ezt látom a gyerekeknél is, még pólókra is rányomatták a családunk címerét. Ez azt jelenti, hogy számukra is fontos az elődök tisztelete, s bizonyára továbbadják majd a gyermekeiknek, unokáiknak is.

Az album borítóján a kertben lévő fa ezernyi ága és szerteágazó gyökereinek fotója látható. Gyökök és ágak – éppen, mint a családfa. Gratulálok ehhez az alapos szép munkához, egyben köszönöm a bizalmat, hogy betekintheztem a legszemélyesebb családi emlékekbe. Olvasóink nevében is jó egészséget kívánok a további kutatásokhoz és mindkettőjüknek sok örömet a családfa gyarapodó ágaiban.

Papp Izabella

Régen volt – hogy is volt?

Régi mesterségek Jászboldogházán

„Ki a múltat nem ismeri, az a jelent meg nem érti, a jövőt pedig nem érdemli.”

Fontos, hogy az ifjabb korosztály is megismerje ősei múltját, életmódját, lakóhelyét. 1944-ben Boldogháza még két utcárszból álló kis település volt, sok tanyával. 1946. július 7-én történt a község végleges névadása, de a belügyminiszter csak 1947-ben engedélyezte a név használatát. Ettől kezdve lett Jászboldogháza.

Iparkodó, dolgos emberek laktak itt. Főleg földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkoztak. Még a vasútnál dolgozók is kivették részüket a mezőgazdasági munkából. A föld szolgálata a legszebb mesterségnek számított. Hozzáértő emberek művelték a földet, olyanok, akiknek vérében volt annak szeretete. A búza volt az Élet, mert abból lett a kenyér. Nem lehetett látni eldobott kenyeret. Ha véletlenül egy darab mégis leesett, felvették és megcsókolták. Igazi biogazdálkodást folytattak. Nem csak a saját élelmiszerüket termelték meg, hanem eladásra is jutott.

Az állattenyésztés terén a szarvasmarha tenyésztés állt az első helyen. Emellett sok sertést, lovat tartottak, és rengeteg baromfi volt minden udvarban. A terményt még kézi erővel takarították be. A zavartalan munkamenethez szükség volt olyan szakemberekre, akik a megfelelő eszközöket karbantartották, vagy újat tudtak készíteni. Kollár Szarvas Jani – így hallottam emlegetni idős Szarvas János bácsit, aki a kerékek, szekerek szakértője volt. Még emlékszem a régi ház falán a kiakasztott kocsikerékre, járomra - mestersége címeire. Kukoricacsuhéból gyönyörű mintásra fonott nyári heverőt is készített. Id. Bazsó Miklós patkoló kovács volt, majd a 30-as évek elejétől harangozó, perselyező. Ifjú Bazsó Miklós szintén kovácsnak tanult Jánoshidán, Bán kovácsnál. A malom beindulásánál gépészként dolgozott Miskolczi Antalnál. Rigó László is kovács volt. Én is vittem hozzá ekevasat éleztetni.

A mezőgazdaságban fontos előrelépés volt a cséplőgép. Id. Konkoly Mihály „Maklár” nevű gőzgéppel rendelkezett. Papp Ferenc, B. Baranyi Mihály, Rigó János közösen vásárolt cséplőgépet. Konkoly József, Konkoly Béla és Kövér István is cséplőgépet üzemeltetett.

Sokféle szakma mestere élt Jászboldogházán. A község első bábája Veres Illésné (Bori bába) volt. Később Hegyi Andrásné volt a „bába néni”,

Baráth Béláné
női fodrász

Szaszko bácsi,
a suszter

de ő inkább már védőnő volt, az asszonyok többsége akkor már kórházban született. A szikvizet Krasnyánszki Dezső volt, a templom összes famunkáját Üveges Sándor készítette. Asztalosok voltak: Törőcsik János, Nagy József, Kocza Mihály, épületasztalos ifjú Szarvas János. Női szabó: Papp Ferencné, B. Baranyi Erzsébet, Varrónők: Nagy Józsefné, Baranyi Sándorné, Bathó Dezsőné, Kövér Józsefné, Bagó Vendelné. Férfi szabó: Nagy László, Eszes Ambrus. Az első női fodrász Baráth Béláné volt, a jelenlegi Borostyán vendéglő udvarán volt a műhelye, férfifodrász pedig Tóth Mihály, később fia, Feri. A lakodalmas házak sütkérező asszonya Cicus néni (Törőcsik Jánosné) volt, a beteg lábbelikeket Szaszko Albert és Menyhárt István gyógyította.

Az Üvegesék által üzemeltetett bolt, majd Sántáné Mariska néni kicsi boltja voltak az ősei a mai üzleteknek. 1949. november 15-én megnyílt az első FMSZ (Földműves Szövetkezet) vegyesbolt a Nagy Ila féle kocsmahelyén Varga István vezetésével. Itt volt eladó Krasnyánszki Kálmánné. 1950 nyarán nyitott az Üveges Lenke vezetésével működő FMSZ italbolt, ami később cukrászda lett. A falu első hentesa Ercse Mihály volt, őt követte Menyhárt József, Varga Mihály, Varga Imre.

Műszerész Gerőcs József, műköves: Darók Sándor, fuvaros: Matók Dezső, lakatos: Erős István, Tiliczki Tibor, mozigépész: Kerekes István, kézbesítő: Muhari István volt.

A vasútnál is sokan dolgoztak, közülük csak néhányukat említem, akiket még én is ismertem: Gömöri Béla, Balogh Árpád, Antal József id. Kocza Antal, id. Tóth Antal, id. Magyarai András.

Községünk úgy fejlődhetett, ahogy elődeink tettek és a mai emberek tesznek érte. Mindegy, hogy ki milyen mesterséget sajátított el, az a fontos, hogy azt legjobb tudása szerint végezze. Legyünk büszkék régi mestereinkre!

Az anyagot Bazsó Miklósné, id. Somogyi Menyhért és saját emlékeim alapján állítottam össze.
Csirke Lászlóné

Rakovszky Izabella
(Papp Ferencné) női szabó
tanuló oklevele 1936-ból

VOLT EGY SZER EGY MALOM JÁSZBOLDOGHÁZÁN

Az idősebbek közül többen emlékeznek még arra, hogy a faluközpontban egykor malom működött. Miskolczi Antal neve is ismerős sokak számára, ő molnár volt. Sok-sok év telt el, amióta az utolsó zsák gabonát őrölték a boldogházi malomban, de szerencsére van, aki ismerte a malmot és részben a malom berendezését is. Üveges Lajos gyakran látogatott át a malomba a szemközt lévő vendéglőből. Most közreadott emlékezéséből azt is megtudhatjuk, hogyan kapcsolódott a malom működése a bálterem világításához.

A Rákóczi Ferenc utcának a mai Vasút utca és Petőfi Sándor utca közötti szakaszán eredetileg egy földszintes épület állt, Gaál István gazdálkodó és Juliska nevű lánya volt a tulajdonos. Az épület és a Rákóczi út felőli telkek kerítése között nem volt nagy távolság, legfeljebb két lovas kocsi fért el egymás mellett. Az épület Vasút utca felőli részén lakás, másik végén, a mai Petőfi utca felől „daráló” volt. A második világháború előtt ebben az épületben tartották a református istentiszteletet. A háború idején Szolnokról a bombázások elől menekülve itt laktak Verő Ferencék, a feleség varrónő volt.

Később ez a lakás volt a pártiroda, itt tartották a párt és az ifjúsági szervezet (EPOSZ - Egyesült Parasztifjúság Országos Szövetsége) „megbeszéléseit”, vezetőségi üléseit. Emlékezetem szerint volt itt telefon is, és Péntek Gábor innen hívta ki az ávósokat, amikor Pozsonyi Pistával összeveszték nálunk a biliárdteremben. 1949 márciusában történt, és ezzel kezdődött a kulákverés Gaál Istvánék tanyáján.

A darálót faszéngáz üzemű motor hajtotta, és a gazdák ott daráltatták a jóságok etetésére szolgáló kukoricát, gabonát. Jánoshidáról járt ki a gépész, Mihály bácsi. A háború utáni évben ennek az épületnek a daráló felőli része egészült ki az udvar felőli oldalon egy emeletes épületrésszel, ahol *malmot alakítottak ki*. A daráló előtere a malom előtere lett. A malomépítéshez szükséges famunkát (garatok, ejtőcsövek stb. készítését) a táncteremben végezték.

A malomban búzát őröltek. A környékről sokan oda hordták a búzát a „kedvező körülmények”, vagyis *engedély nélküli őrlés* miatt. (Abban az időben búzát csak engedély alapján lehetett őrölni.) A malomnak nagy forgalma volt, gyakran napokat kellett várni, míg sorra kerültek a gazdák. Előfordult, hogy egész éjszaka működött a malom. Ilyen időszakokban a kocsmá forgalma is megnőtt. A malmot szíjhajtással, az akkor szokásos transzmisszió (meghajtó áttétel) közbeiktatásával dízelmotor működtette, ami egyenáramú áramfejlesztőt is hajtott. A dízelmotor eredetileg egy hajómotor volt, az emeletes épületrészhez csatlakozó süllyesztett építményben volt beépítve.

Miskolczi Antal

A malom építtetője,

szerelője, részben tulajdonosa *Miskolczi Antal*, Tóni bácsi volt. Tápiógyörgyén dolgozott malmosként Nébel József malmában. A tulajdonos zsidó volt, ezért elhurcolták. Nővérem emlékei szerint a felesége szép katolikus lány volt, Töröcsik Violának hívták. Ezután ő lett a malomtulajdonos Jászsószentgyörgyön is. Többször hosszabb időt töltött Boldogházán.

Az ő társa volt Miskolczi Antal, aki nagyon népszerű volt a faluban. Szerette a jó társaságot, és jó hangulatban tölteni az idejét. Nagyon szép hangja volt, olykor átjött egy-egy fröccsre a vendéglőbe, és ha kedve volt, énekelt. Jó kedélyű ember volt, könnyen létesített kapcsolatot a falubeliekkel. Sok ember jötevője volt, a szegényeknek gyakran ingyen adta az örleményt. Az említett „kedvező körülmények” miatti őrlés okán később meghurcolták.

A malomban két vagány, jó erőben lévő molnárlegény dolgozott, *Ladányi István* és *Szádvári János*, akik zsákok cipelésében és bálók alkalmával is bemutatták erejüket.

Amíg a malom működött, báli mulatságok alkalmával - búcsúkor, Szent István ünnepén, szüreti bálon stb. - innen oldottuk meg a táncterem világítását, és nyáron az udvarét is, ahol ilyenkor asztalok voltak és ott is táncoltak. A motor működtetését Bazsó Miklós, a gépész végezte, a vezetékek kiépítést pedig én. Ez volt Boldogházán az első villamos világítás.

Az államosítás után a malom üzemeltetése megszűnt. A fontosabb gépészeti berendezéseket leszerelték, elvitték. Miskolczi Tóni bácsi Pestre járt dolgozni malomszerelőként, de annyira megviselték a történetek, hogy hamarosan visszajött, és a szomszéd telken öngyilkos lett. Ekkor ötven éves lehetett, és a faluban mindenki nagyon sajnálta. A temetésére sokan mentek át Györgyére Boldogházáról is.

A malom államosítása, majd leszerelése után a Földműves Szövetkezet rendezett be itt irodát. Azt azonban már nem tudom, kik dolgoztak itt, mit és meddig. (Azt sem tudom, hogy mikor és miért bontották le.)

Balról jobbra: Miskolczi Antal, Üveges Lenke és Farkas János

65-70 év távlatából való visszaemlékezés alapján írta
Üveges Lajos
2015. február 27-én

Gasztroangyal jelenti

Argentín csirke mexikói rizzsel

Az egyik kedvenc ételünk közé tartozik. Elkészítettük már az iskolakonyhán, de most a 8. osztály Bankettjére is megcsináltuk. Nem akarok más tollával ékeskedni. Én is az egyik barátnőmtől, Mizseiné Melindától tanultam.

Hozzávalók 4 főre:

- 1 db kisebb egész csirke (vagy 8 db csirke comb)
- 1 dl paradicsomlé
- 1 dl olaj
- 1 dl fehér bor, só, delikát, majoranna, babérlevél,
- ½ kg rizs
- 1 csomag mexikói zöldség keverék (400g), kevés zsiradék 4-5 gerezd fokhagyma

A csirkét részeire bontjuk. Sóval, delikáttal fűszerezük, majd elhelyezzük a tepsiben. A paradicsomot, az

Receptek Anditól...

olajat, a fehérbort egy edénybe rakjuk. Beletesszük a majorannát, (ízles szerint), 2-3 babérlevelet összemorzsolva és összekeverjük. Ráöntjük a csirkére.

Fólia alatt puhára pároljuk, majd pirosra sütjük.

A rizst delikátos sós vízben kifőzzük, így járunk el a mexikói keverékkel is. Leszűrjük. Kevés zsiradékon a fokhagymát megpirítjuk. A rizst a mexikói keverékkel összekeverem, és ráöntöm a fokhagymás zsiradékot, összekeverem.

Tálalhatom az idénynek megfelelően kovászos uborkával vagy uborkasalátával.

Jó étvágyat!

Ráczné Baráth Andrea

Rólunk írták...

Új Néplap 2015. május 19.

Új szociális intézményt hoznak létre.

Azt követően, hogy év elejétől már nem a Kelet Magyarországi Humán Szolgáltató Központ koordinálja a szociális étkeztetést és a házi segítségnyújtást a Jászágó egyes településein, új intézmény létrehozásának előkészítését kezdték meg – erről tájékoztatta szerkesztőségünket Szűcs Lajos Jászboldogháza polgármestere. Jásztelek, Jászsós-szentgyörgy, Jászfákóhalma és Jászboldogháza területén a Jászági Szociális Szolgáltató Társulás – ami Jászládány központtal működik – keretén belül jön létre az új önálló intézmény, az említett településeken üzemeltetni a házi segítségnyújtás és szociális étkeztetés feladatait. A feladatokat várhatóan július 1-től végzi majd a térségi szociális intézmény.

Közös megegyezéssel válnak el egymástól

Önállóan működteti tovább a helyi óvodákat Jászboldogháza és Jászsós-szentgyörgy önkormányzata. A két település korábban azért hozott létre társulást a feladat koordinálására, hogy az intézmény működtetését olcsóbbá tegye, illetve csökkentse az adminisztrációs terheket. Mint azt Szűcs Lajos Jászboldogháza polgármestere elmondta, ez idő szerint már inkább több adminisztrációt jelent a társulás fenntartása, illetve finanszírozási szempontból sem előnyös a településeknek. Az óvodákat szeptembertől működtetik önállóan.

Búcsúzunk

Sós Sándor	1924 – 2015
Varga Imre Mátyásné	1958 – 2015
Sass András	1922 – 2015
Vámosi Bertalanné	1933 – 2015
Balla Jánosné	1927 – 2015

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk szeptember elején jelenik meg.

A kéziratosokat és a fotókat **2015. augusztus 24-ig**

kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát

-terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujsg@jaszboldoghaza.hu

KÖNYV KÉSZÜL A TANYAI ISKOLÁKRÓL

BOLDOGBT Egyesület elhatározta, hogy az iskolai emlék programot egy iskolatörténeti könyv elkészítésével zárja. Ezúton is köszönöm mindenkinek, aki a kérdőívet visszaküldte, fotóit, visszaemlékezését megosztotta velünk. Nevük fotóval és rövid életrajzi ismertetővel a könyvben szerepelni fog. Külön köszönet azoknak, akik a gyűjtésben, szerkesztésben segítettek.

A könyvet csak támogatóink segítségével tudjuk kiadni. Utánvásárlásra - magasabb összegért - csak korlátozott számban lesz lehetőség. A támogatók (előfizetők) neve a könyvben szerepelni fog. **A támogatás összege minimum 3000.-Ft/könyv.**

Kézpénzzel fizetni a gyűjtőknél tudnak. Jászberényben: Besenyi Vendel, Szaszko Sándor, Túróczi Antalné. Szolnokon: Márta Józsefné (Besenyi Magdolna). Jászboldogházán: Orczi Imréné, Zámboi Gyuláné, Papp Izabella.

Utalni a **69500132-11017770** számlaszámunkra lehet (Jász-Takarékszövetkezet, Jászberény).

Akik utalnak, kérem, mindenképpen írjanak levelet, vagy telefonáljanak, hogy a támogató adatait fel tudjuk jegyezni.

Határidő: 2015. 07. 15.

Többen keresték a két évvel ezelőtt „**Törvényen kívül**” címmel megjelent kiadványunkat. Támogatók (előfizetők) számának függvényében abból is utánnyomást tervezünk. Fizetni hasonlóan lehet.

Támogatóink felajánlásait hálásan köszönjük!

Veliczkyne Koncsik Ilona
06-20-9427 997
ica@boldogbarat.hu

Változások a szilárdhulladék kezelésében

A törvényi előírások miatt a hulladékgazdálkodásban új feladatok és kötelezettségek jelentek meg. A piaci viszonyok átrendeződtek, a lerakási járulék — mennyiség arányos - bevezetése pedig a környezetvédelmi szempontokon túlmenően gazdaságilag is indokoltá teszi a **lakossági kommunális hulladék gyűjtés eddigi rendszerének korszerűsítését** elsősorban az eszközpark (új járművek vásárlása) és informatikai korszerűsítés révén.

Korábban rendszeres problémát okozott, hogy míg az egyes háztartások eltérő mennyiségű hulladékot termeltek, minden háztartás — a gyűjtődény méretétől függő — azonos díjat fizetett.

A hamarosan megkezdődő beruházás ezt a problémát is megoldja és **lehetővé válik a tömegarányos differenciált díj fizetés.** A szolgáltató a jelenleg is használt gyűjtődény-

nyeket egyedi azonosítóval (RFID chip, mikrochip) látja el. A beszerzésre kerülő új gyűjtőjárművek **helyszíni tömegmérésre alkalmasak lesznek** valamint informatikai eszközök révén közvetlenül kapcsolódnak a központi számlázási rendszerhez. A projekt részét képező informatikai fejlesztés révén lehetővé válik, hogy minden háztartás differenciáltan, csak az általa termelt hulladék mennyisége alapján fizesse a szolgáltatás díját.

Részlet a településen terjesztésre került tájékoztató anyagból.

A projektről folyamatosan tájékozódhat a **www.eszkozpark.regiokom.hu** oldalon.

	Boldogházi ÍREK	Tiszteltelt Képző Intézmény FOLGAMESTERI ADATLÉK 5144 Tiszboldogházi Rákóczi u. 27. Tel: 06 37 405-023 E-mail: info@boldoghazi.hu Web: www.boldoghazi.hu
2009. JÚNIUS	10. FÜZÖLVAM	3. SZÁM
		350 Ft

VEGET ÉRT A TANÉV

BALLAGÁS ÉS TANÉVZÁRÓ

„Úgy álljunk meg az életben, akár sziklákat is tegyünk,
ne engedjük, hogy a széltől lenyúlva megmozduljanak.”
Havas József Kései

A TARTALOMBÓL

Polgármester tiszteletére Önkormányzatunk kérésére Pörvek a civil szervezetekből	2. old. 8. old. 6. old.	Országos, iskolai hírek Balogháza hírei Bajnoknap	8-13. old. 13. old. 18. old.
--	-------------------------------	---	------------------------------------

Boldogházi
ÍREK

2014. DECEMBER 16. ÉVFOLYAM 6. SZÁM 250 FT

Alkotmánybíróság Kisebbségi
 Bizottságának
 POLGÁRTISZTERI
 BÚVÁR LAPJA
 5144 Jászvölgyi út
 Budapest, e. 17.
 Tel: (06)71 466-021
 E-mail: jaszvoldoghazi@bki.hu
 www.jaszvoldoghazi.hu

2016 DECEMBER 25

2016 DECEMBER 25

Boldog karácsonyt!

Boldog karácsonyt!

BOLDOG KARÁCSONYT!

Boldog karácsonyt!

Boldog karácsonyt!

Boldog karácsonyt!

Boldog karácsonyt!

	<i>Boldogházi</i> HÍREK	<i>Ismerkedés Újra idővel és magunkkal</i> POLGÁRMESTERI HIVATAL 5144 Boldogháza Rákóczi u. 27. Tel. 06 (37) 460-003 E-Mail: georg@mvst.hu
2004. OKTÓBER	5. ÉVFOLYAM 5. SZÁM	180 Ft

Első számunk címlapja 2000 júliusában

BOLDOGHÁZI

PIREK

2000. JÚLIUS 1. ÉVFOLYAM

I. SZÁM ÁRA: 50 Ft

[illegible]

	Boldogházi ÍREK	<i>Jacsházy János</i> <i>Árnyas útja</i> POLGÁRMESTERI HIVATAL 5144 Jacsházy János Rákóczi u. 27. Tel: 06 37 460-023 fax: 06 37 460-023 www.boldoghazi.hu
NEMZ. REG. SZ.:	A. 5. ÁLLAMTUD. NEMZ. REG. SZ.:	A. 5. ÁLLAMTUD. NEMZ. REG. SZ.:

„Az ember természeténél lényegesen több a sok szemely kis jöttében gyökerezik,
amelyek meghatározzák mindennyusnkat.”
Stephen Jay Gould

A TARTALOMBÓL

Polgármesterek tájékoztatója	2. old.	LEADER pályázatokról	25. old.
Fahozzáférési hírek	6-8. old.	Szervezésnap	28-29. old.
Az óvodai története	13-15. old.	Hagyományok	30. old.

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri
Hivatal
Jászboldogháza

Boldogházi ÍREK
 Jelenlegi Kiadás: 2014. évi 1. szám
 POLGÁRMESTERI HIVATAL
 5144 Jászföldboldogháza
 Rákóczi u. 2.
 Tel.: 06 (37) 460-023
 E-mail: irerek@boldoghazi.hu
www.irerekboldoghazi.hu

Boldogházi
IREK

2014. MÁRCHUS 15. ÉVFOLYAM 1. SZÁM 250 Ft

Jelenlétéről Kérlek
 tájékoztasd!

POLGÁRMESTERI
 HIVATAL
 3460 Jászapolyi
 Rákóczi út 27.
 Tel.: 06 (37) 460-013
 E-mail: irosek@boldoghazi.hu
www.ausholdoghazi.hu

2A
NŐNAPRÓ

A TARTALOMBÓL			
Polgármesteri tájékoztató	2. old.	Anyóink levei 3/4	19. old.
Képviseleti munkajuttatási	7. 10. old.	Köszönetek katalógusai	23. old.
Civil szervezetek vezetői	13-15. old.	Működés	30. old.

			
2009. AUGUSZTUS	10. ÉVFOLYAM	4. SZÁM	250 Ft